



இந்து சாதனம் (HINDU ORGAN)

உத்தகம்: 112 விடை வருடம் கார்த்திகைத் திங்கள் 15ஆம் நாள் (30.11.2001) கார்த்திகைப் புரணை தீதி: 08

இந்துக்களிடையே உலகளாவிய ரதியில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்திய

**சீவயோக சுவாமிகளின் சீடர்
ஹவாய் சைவசீத்தாந்த குருபீடுத் தலைவர்**

சற்றுநூ சீவாய சுப்பிரமுணிய சுவாமி

சீவானந்த ஞான வழிவாளர்



யாற்பானம் சீவயோக சுவாமிகளின் சீடர்களுள் ஒருவரும் ஹவாயில் சைவ சீத்தாந்தக் கடவுள் கோவிலும் சைவ ஆத்மையும் அமைத்து இந்து சமயத்தவரை ஒன்றுபடுத்தும் ஓன்சிக்டராகத் திகழ்ந்தவரும் தமது வினைத் திறன் மிக்க அனுகுழுதை மூலம் இந்துக்களிடையே வலுவையும் உயிர்ப்பையும் ஒந்றுமையையும் வீழிப்புனர்வையும் ஏற்படுத்திவந்தவரும் “இந்நாள் இந்துசமயம்” (Hinduism Today) என்ற தரமிக்க சஞ்சிகை மூலம் இந்துக் களுக்கும் இந்துக்கள் அல்லாதாருக்கும் இந்து மெய்யியலின் பன்முகப்பட்ட காட்சிகளையும் அது கலாசாரத்திலும் சமூகத்திலும் தூலங்கும் தன்மை பற்றியும் அறிவுச் சுடர் ஏற்றியவரும் அகிம்சை வழியில் உலக சமாதானத்திற்காகக் குரல் கொடுத்தவரும், குருதேவா எனப் பக்தர்களால் வாஞ்சையுடன் அழைக்கப்பட்டவருமான சற்குரு சீவாய சுப்பிரமுணிய சுவாமிகள் நவம்பர் மாதம் பன்னிரண்டாம் திதி - ஜூபாசி அத்தப் பெநு நாளன்று - இப்பூவுலகில் “முடிவில் புகழ்த் திருத்தொண்டின் முயற்சியினை” நிறைவு செய்து கொண்டு “நன்னீரிய சீவானந்த ஞானவடிவோகீ” சீவபெருமானின் சேவடிக்கீழ் பிரியாதிருக்கும் பெரும்பேறு பெற்றார்.

(9ம் பக்கம் பார்க்க)

செயத்தகைய செய்த பிரான்

கற்றார் பிறரேல்லாம் காசினிப்பொய் வாழ்விலலைந் துற்றார் செயற்பால வுன்னாராய் - முற்றார் நயத்தகைய வாறுமுக நாவலனே யென்றால் செயத்தகைய செய்தான் நேளிந்து. - சீவசம்புப் புலவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் குருபுசை: 06.12.2001 வியாழக்கிழமை



18/12/01

நாவலர் பெருமானின் பரந்த தமிழ்ப்புலமை

— சேக்கியார் அடிப்பாடு இலக்ஷ்ய கலாந்தி த் ந. இராமச்சந்திரன் —

1984 ஆம் ஆண்டில் தருமபுரத் துளைபோதம் ஆகிய இரண்டு நூல்கள்.' இதுவே அருணாசலம் பிள்ளை அவர்களின் வாதம். சில தசாப்தங்களுக்கு முன் சென்னை சைவ சித்தாந்த சமாசத்தாரிடையே இப்படியொரு கருத்து நிலவி வந்ததும் இவ்வாதத்திற்குத் தூண்டுகோலாக இருந்திருக்கலாம். அனவரதநாயகம் பிள்ளை என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டு 1934 ஆம் ஆண்டிலே வெளியான மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என்ற நூலைப் பார்க்கின் இது தெரியவரும். இந்நூலிலே துளைப் போத்தையும் மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

அருணாசலம்பிள்ளை தமது ஆய்வில் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கு என்ற கணக்கு எப்போ எழுந்திருக்கலாம் என்ற ஒரு வினாவை எழுப்பி அதற்கு விடையாக, 1865 ஆம் ஆண்டில் தான் முதன் முதலாக சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் பதினான்கு எனக்கணக்கோட்டப்பட்டு புத்தகமான்று வெளிவந்தது என முடிவு கட்டினார். அந்த நூலைப் பதிப்பித்த மதுரை நாயகம்பிள்ளை என்பவர் பழைய பாடலான ‘புந்தி, களிரு உயர்போதம்...’ எனத் தொடங்கும் வெண்பாவை அந்நூலின் தொடக்கத்

இலே சேர்த்திருந்தார். இப்பாடவிலே பதினான்கு சாத்திரங்களின் திருப்பெயர்களும் சாற்றப்பட்டிருக்கின்றன அதற்கு திரு. அருணாசலம்பிள்ளை அவர்கள், ‘பழைய நாட்களில் நூல்களைப் பதிப்பித்தவர்கள் அந்நூலின் உள்ளூறு என்ன, ‘சாராம்சம் என்ன, அது கூறும் செய்தி என்ன என்ப வற்றை உள்ளடக்கும் பாடலொன்றை இட்டுக்கட்டி அதனை நூல் முகப்பிலே போட்டுக்கொடுவார்கள். அவ்வாறே மதுரை நாயகம்பிள்ளை அவர்களும் தாமே பாடலொன்றை இயற்றிப் போட்டிருக்கிறார். அவருக்கு சாத்திரங்கள் பதினாறு என்ற நினைவில்லை. பதினான்கோடு நிறுத்திக் கொண்டார்.’ என்ற சாரப்பட விளக்கம் கொடுத்திருந்தார்.

இவ்வாறாக திரு. அருணாசலம்பிள்ளை அவர்கள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினாறு என முடிவுக்கட்டும் தமது ஆய்வுக் கட்டுரையை உள்ளடக்கிய சதமனிக்கோவை நூலைப் பதிப்பிப்பதற்கு ஆயத்தம் செய்து குருமகாசந்திரானமவர்களிடம் சமர்ப்பித்தார். அதனைப் பார்வையிட்ட மகாசந்தி தானம் அவர்கள் அப்பதிப்புக்கு ஒரு அணிந்துரை தருமாறு கேட்டு அந்த நூலை என்னிடம் கொடுத்தார்கள்.

(3ம் பக்கம் பார்க்க)

நாவலர் பெருமானின் பெருவாழ்வு

நாவலர் பெருமான் வாழ்வு பெருவாழ்வு. ஊதியம் பெறாத ஆசிரியராக, பாடசாலைகளின் நீறுவனராக, நீருவாகியாக, அச்சியந்தீர் கூடங்களின் சொந்தக்காரராக, நூல் வெளியீட்டாளராக, வியாக்கியானம் செய்பவராக, பதிப்பாளராக, மொழிபெயர்ப்பாளரியராக, வீராக, கிடைத்தாக்கரிய ஒலைச் சுவங்களைத் தேடிச் சேகரித்தவராக, பேச்சாளராக, சீரசங்கியாராக, கண்ண எழுத்தாளராக, துண்டுப் பிரசர (சீறுநூல்) எழுத்தாளராக, பாடநூல் எழுத்தாளராக, நீதியுதினிக்கு அரசாங்கத்திடம் வீண்ணப்பிரபோனாக, சக்மனித்தாக்களின் துன்பங்களை நீக்குபவராக, மக்கள் குறைகளை அரசுக்கு அறியச் செய்பவராக, பொதுக் கூட்டங்கள் விவாதங்கள் ஒழுங்கு செய்து நடத்தாராக, மக்கள் குறைகளை அரசுக்கு அறியச் செய்பவராக, பொதுக் கூட்டங்கள் விவாதங்கள் ஒழுங்கு செய்து நடத்தாராக, சமூக - சமய - அரசியல் - பொருளாதார சிற்திருத்தவாகியாக நாவலர் பெருமான் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன. அவற்றைப் பற்றிப் பல்வேறு அறிஞர்கள் வரைந்த கட்டுரைகள், நூல்கள் வாசியாக ஓரளவு அறியக் கூடிய தாகவுள்ளது. இருப்பினும் நம்மிற் பலர் அறிந்திராத - அச்சில் வெளிவராத - பல தகவுகள் உள்ளன.

அண்மையில் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த அழிக அறிஞர் சேக்கியார் அடிப்பாடு இலக்கிய கலாநிதி தீ. ர. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் நாவலர் ஆக்ஷிரம மண்டபத்தில் யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாவன சபையாறு ஆதானில் நடைபெற்ற சிறப்புச் சொற்பொழிவு நிகழ்விலே பேசும்போது, நாவலர் பெருவாழ்வு பற்றிய - நம்பிற் பலர் அறிந்திராத - தலைப்புகளை வரவு வழங்கினார். அவற்றுள் ஒரு பகுதியைத் தொகுத்து சென்ற இதழில் ‘தீராவீட் மாபாடுபழுஷ்டங்களை வரவு பெருமானும்,’ ‘நாவலர் பெருமானின் பெரிய பூரண வசனநடை,’ ‘நாவலர் பெருமானும்,’ ‘நாவலர் பெருமானின் பரந்த தழிழ்ப்புலமை,’ தலைப்புகளில் கட்டுரைகளாக வெளியீட்டிருந்தோம். இவ்விடழில் ‘நாவலர் பெருமானின் பரந்த தழிழ்ப்புலமை,’ ‘நாவலர் பெருமான் பதிப்பாளியிப் பணி,’ ‘நாவலர் பெருமான் பதிப்பித்த வில்லைபுக்குத் தூராஷ்வார் பாரதம்’, ‘நாவலர் பெருமான் சமய உணர்வு’ ஆகிய தலைப்புகளில் கட்டுரைகளை அமைத்துள்ளோம். நாவலர் பெருமானின் 122 வது கொண்டாடும் இச்சமயத்தில் இக்கட்டுரைகளை அவரது தீருவடிகளில் சமர்ப்பித்து அஞ்சலீக்கிறோம்.

— ஆசிரியர்

நாவலர் பெருமானின் பரந்த தமிழ்ப்புலமை

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அந்த நூலை நான் வாசித்துப் பார்த்தேன். திரு. அருணாசலம் பிள்ளை அவர்கள் நல்ல வாதத் திறமை பெற்றவர். அற்புதமான காரணங்களை எல்லாம் காட்டி, மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினாறு நூல்களைக் கொண்டது; பதினான் குள்ளாறு சொல்லுவது தவறு என்று சாதித்து இருந்தார். அந்தக் காலத் தில் - அறிவு குறைந்த நிலையில் - அருணாசலம் பிள்ளை அவர்களுடைய வாதத்திறனைக் கண்டு, அதனாலே ஈர்க்கப்பட்டு, சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் பதினாறு தான் என்ற அவரது வாதத்தைப் பாராட்டி, ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் அனைந்துரை எழுதிக் கொடுத்தேன்.

இதன்பின் மகா சன்னிதானமவர் களைத் தரிசிக்கச் சென்றேன். அப்போது அவர் என்னைப் பார்த்து

“உங்களுக்கு அருணாசலம் பிள்ளையைக் கண்டால் பயமோ?” என்று கேட்டார்.

நான் கொஞ்சம் துடுக்காக, “உண்மையைக் கண்டு நான் பயப்படுவதில்லை சுவாமி” என்றேன்.

“மகா உண்மையைக் கண்டு விட்டார். மரபு என்று ஒன்று இருக்கே

சிறது. அதை அவ்வளவு எனிதாகத் தூக்கியெறியக் கூடாது. அது முறையன்று” இவ்வளவும் தான் சொன்னார்.

நான் தரிசனம் முடிந்து வெளியீடு வருகின்ற போது, “நமது ஆதீனங்கள் பழையையில் ஊறி கிடப்பவர்கள்; அவர்கள் முன்னுக்கு வரமாட்டார்கள்; புதிய கருத்துக்களை ஏற்க மாட்டார்கள்.” என்றெல்லாம் கற்பனை செய்துகொண்டு “நம்சைவசித்தாந்தத்தின் தலைவி தீ இது தான்” என்று மத்தைநன்மாக என்னிக் கொண்டு வெளியீடு வந்தேன்.

எங்கள் கருத்தை யாராவது ஏற்று விடக்கூடும் எனப் பயந்த குருமகாசல்னிதானம் அவர்கள், பெரும்புலமையாளரான அருணனவடிவேல் ஜயா அவர்களைக் கொண்டு எங்கள் இருவரது கருத்தையும் மறுக்கும் ஒரு கட்டுரையை எழுதுவித்து அதை ஆதீனத்துத் தமிழரான் ஒருவர் பெயரில் நூலில் சேர்த்து விட்டிருந்தார்.

* * *

இந்த நிகழ்வு என்மனதை உறுத்திக்கொண்டேயிருந்தது. இது நிகழ்ந்து இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் சென்று விட்டன. மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் பதினாறா பதினான்கா என்ற ஜபம் நீடித்தது.

* * *

தமிழ் நாட்டில் காரைக்குடிக்கு சமீபத்தில் கோட்டையூர் என்று ஒரு ஊர் உண்டு. அந்த ஊரிலே ரோஜா முத்தையா (செட்டியார்) என்ற ஒரு பெரியவர் இருந்தார். அவர் மிகப் பெரிய அறிவாளி. அவிரிடம் இல்லாத நூல்களே இல்லை. முற்பதிப்பு முதல் முப்பதாம் பதிப்பு வரை வைத்திருப்பார். ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் ஐந்தைந்து படிகள் (பிரதிகள்) வாங்கி வைத்திருப்பார். அவ்வாறு நூல்களை ஒழுங்குபடுத்தி வைத்திருந்தவர்களை நான் இருவரை பார்த்த தில்லை. நூல்களில் என்பதை அவர் அறியார்; ஆரால் அவர் செய்துதான் நூல்களியல் என மேனாட்டவர் ஒரு சமயம் கூறினார். அவருடைய நூல்கள் முன்றிடத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன. அவரது வீடு ஒரிடம். பக்கத்திலேயிருக்கும் இன்னோர் வீடு இரண்டாமிடம். களஞ்சியம் (Godawo) என்று கூறக்கூடிய மூன்றாவது இடத்திலேயும் நூல்கள் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன. அந்தக் களஞ்சியத்திலே இருக்கின்ற நூல்களைப் பார்க்கவேண்டுமென நானும் எனது நன்பராயிய (இன்னுமோர் வழக்கறிஞர் ஆகிய) திரு. இராம விங்கம் அவர்களும் மிகவும் ஆசைப்பட்டோம்.

ஒரு நாள் நாமிருவரும் கோட்டையூர் சென்றோம். செட்டியார் அவர் (7ம் பக்கம் பார்க்க)

கந்தரோடையில் விதவைகளுக்கு ஐந்து புதிய கலவீடுகள் இலண்டன் சிவப்பைகம் இந்து அறக்கட்டளையின் உதவியுடன் அமைகிறது

இலண்டன் சிவப்பைக் கீழ்க்கண்ட அறக்கட்டளையின் உதவியுடன் சிவப்பைகம் அன்னையார் குடியேற்ற என்ற பொரில் ஆறு இலட்ச ரூபா செலவில் ஐந்து புதிய கல் விடுங் கந்தரோடைக் கீராமந்திர அலாக்காப்பட்டு வருகிறது. கந்தரோடை கீந்தவரோதயார் கல்லூரிக்கு அன்மையில் அமையும் இவ்விடுங் கணவை இருந்து தவிக்கும் விதவைப் பெண்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படவுள்ளது.

உச்சவறுமை, குடும்பச்சுமை ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே இவ்வீடுகள் வழங்கப்படவுள்ளது. தகுதியுடையவர்களை கிராம அலுவலரின் சிபாரிசுடன் உடனடியாக விண்ணப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். இந்துசாதன வாசகர்கள் தமக்குத் தெரிந்த, உண்மையாகவே கஷ்டத்தில் வாழும் விதவைக் குடும்பங்களைச் சிபாரிசு செய்யலாம். விண்ணப்பங்கள், சிபாரிசு

களை எழுத்தில் பின்வரும் முகவரிக்கு அனுப்பிவதத்தில் வேண்டும்.

**நமிக்கைப் பொறுப்பாளர்,
சிவப்பைக் அன்னையார்
குடியேற்றங் தீட்டம்,
கந்தரோடை,
கள்ளாம்.**

செஞ்சொற்செல்வர் திரு. ஆறு. திரு முருகன் அவர்களின் நேரடி மேற்பாறவையின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுவரும் இவ்வீடுகள் எதிர்வரும் தைப்பொங்கள் தினத்திற்கும்

பூர்த்தியாகவிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கடந்த தைமாதம் செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திரு முருகன் அவர்களின் முயற்சியால் இலண்டன் சிவப்பைகம் இந்து அறக்கட்டளையின் உதவியுடன் சுமார் பன்னிரண்டு இலட்ச ரூபா செலவில் யாற் போதனா வைத்தியசாலையில் கண்சத்திர கிச்சை கூடமொன்று அமைக்கப்பட்டுத் திருத்த வைக்கப்பட்டமை வாசகர்கள் அறிந்ததே.

நாவலர் பெருமான் பதிப்பித்த வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம்

- சேக்ஷ்ணார் அடிப்பொடி இலக்கீய கலாந்தி தி. ந. இராமச்சந்திரன் -

நாவலர் பெருமான் தாம் பதிப்பித்த நூல்களின் கடைசிப் பக்கத் திலே சில குறிப்புகள் தந்தார். அதில் இதுவரை வெளிவந்த நூல்களின் பட்டியலும் இனிமேல் வெளிவரவிருக்கும் நூல்களின் பட்டியலும் தரப்பட்டிருக்கும்.

1860 இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட திருக்கோவையார் மூலமும் நக்கினார்க்கினியருரையும் என்ற நூலிலும் 1861 இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும் என்ற நூலிலும் பிரகரமாகியிருந்த இனிவெளிவரவிருக்கும் நூல்கள் பட்டியல்களிலே பண்ணடைய காப்பியமான வளையாபதி என்ற நூல் வெளிவரவிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் வில்லிபுத்தூராழ்வாரின் பாரதம் பதிப்பிக்கப்படவிருப்பதாக எதுவித குறிப்பும் இல்லை. இருப்பினும் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருந்தபடி வளையாபதி பதிப்பிக்கப்படவில்லை. பதிலாக வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதப் பதிப்பு 1863 இல் வெளிவந்தது.

பாரதத்தைப் பதிப்பிக்க வேண்டிய அவசியம் நாவலர் பெருமானுக்கு ஏன் ஏற்பட்டது? எந்தபூராணமும் பெரியபூராணமும் பரிசோதிக்கப்பட்டு, பதிப்பிக்க ஆயத்த நிலையிலிருந்தன. பெரியபூராண சூசனம் எழுதப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. இவற்றைப் பதிப்பிக்காது - வெளியிடப்படவிருப்பதாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட வளையாபதியைப் பதிப்பிக்காது - வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதத்தைப் பதிப்பித்ததற்குக் காரணம் இருக்கிறது. அது என்னவெனில் வில்லிபாரதத்தில் ஒரு முக்கியமிக்கிறது. அதை மறைக்கச் சில வெள்ளுவப் பிரமுகர்கள் சாமர்த்தியமான முயற்சியொன்றில் ஈடுபட்டனர். அதாவது குறித்த வொரு பகுதியை நீக்கவிட்டு வில்லிபாரதத்தைப் பதிப்பிப்பதே அவர்கள் திட்டமாகவிருந்தது. இதை அந்தக் காலத்தில் கொடுமை என்று சொல்லுவேன். அதற்கு மேல் குறை சொல்ல எனக்கு மனமில்லை.

இந்த முயற்சி நாவலருக்குத் தெரியவந்து விட்டது. நாவலர் வேறொன்றும் செய்யவில்லை.

உண்மையான வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம் இது தான் என்று காட்ட அதைத் தாமே உடனடியாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு விட்டார். ஏனைய சமயங்களிலிருந்து சைவசமயத்திற்கு வரக்கூடிய தாக்கங்கள் பற்றி நாவலர் பெருமான் எத்துணை விழிப்புணர்வுடன் இருந்தார் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணம்.

வில்லிபாரதத்திலிருந்து மறைக்குமுறைச் செற்கொள்ளப்பட்ட பகுதி இது தான்;

பாசுபதாஸ்திரத்தைச் சிவபெருமானிடமிருந்து பெற விரும்பிய அர்ச்சனை, கைலாயமலைக்குக்கண்ணபிராணோடு செல்கிறான். அங்கு கண்ணன் சிவபூசை செய்த காலத்தில் உபமன்யு முனிவருக்கு சிவபூசைக்கு வேண்டிய மலர்கள் கிடைக்காமற் போயிற்று. (குறிப்பு: உபமன்யு முனிவரின் வரலாறும் உபமன்யு பாலகணாய் இருந்தபொது பால் வேண்டி அழுதிட சிவபிரான் பாற்கடலை வரவழைத்து ஊட்டிய செய்தியும் இந்துசாதனம் புத்தகம் 111 இதழ் 1 (18-04-2000) இதழிலே “பாற்கடல் எந்த பிரான்” என்ற தலைப்பிலே விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது).

உபமன்யு முனிவர் சிவபூசைக்குப் பூக்கள் கிடைக்காமற் போனதற்கான காரணத்தைத் தனது சீடர்களிடமிருந்தார். அதற்கு அவர்கள், “கிருஷ்ணன் சிவபூசை செய்கிறார். அவரது பரிவாரங்கள் ஏராளமான மலர்களைக் கொட்டு கூடை கூடையாக அள்ளிச் சென்று விடுகிறார்கள். எங்களுக்குச் சிறிதளவே கிடைத்தது” என்றார்கள்.

அப்போது உபமன்யு முனிவர் “எப்படியப்பா கண்ணன் சிவபூசை செய்ய முடியும்? அவருக்கு யார் தீட்டை கொடுத்தார்கள்? தீட்டை பெறாதவின் சிவபூசை செல்லாது. எனவே கண்ணன் சிவபூசைக்கு உபயோகித்த மலர்கள் நிர்மாவியம் ஆகாது. ஆகவே அவற்றையெல்லாம் அள்ளிக் கொண்டு வாருங்கள்” என்று சொன்னார். உடனே சீடர்கள் நிர்மாவியமாகக் கருதப்பட வேண்டிய பூக்களைக் கூடை கூடையாகக் கொண்டு வந்து கொடுக்க, உபமன்யு முனிவர் சிறப்பாகப் பூசை செய்தார்.

தாம் பூசைக்கு உபயோகித்த நிர்மாவியமாகிவிட்டதாகக் கருதப்படவேண்டிய - பூக்களை எல்லாம் கொண்டு உபமன்யு முனிவர் அருச்சனை செய்வதை அறிந்த கண்ண பிரான் விதிர்விதிர்த்துப் போனார். உபமன்யு முனிவரிடம் ஒடைாடிச் சென்று அவர் காவிலே விழுந்து “முனிபுங்கவரே! இது நியாயமா? நிர்மாவிபத்தைக் கொண்டு பூசை செய்யலாமா? இது என்ன?” எனக் கேட்டார். அதற்கு உபமன்யு முனிவர் “சரிதான். ஆனால் உனக்கு யாரப்பா சிவதீட்சை தந்தார்கள்? தீட்சை பெறாத உனக்குச் சிவபூசை செய்ய அருக்கை இல்லையே? நான் என்னசெய்ய?” எனப் பதில் தந்தார்.

கண்ணபிரான் மீண்டும் உபமன்யு முனிவரின் திருவடிகளில் விழுந்துவணக்கித் தமக்குச் சிவதீட்சை தரவேண்டுமென்று வேண்டி நின்றார். கண்ணனுக்கு உபமன்யு முனிவர் சிவதீட்சை செய்துவைத்து, சிவபூசை செய்யும் அதிகாரத்தை வழங்கினார். கண்ணனுக்குத்தான் உபமன்யு முனிவர் முதன் முதலில் சிவசகல்ரநாமத்தை அருளினார். (இரண்டு வகையான சிவசகல்ரநாமங்கள் உள்ளது. அவற்றுள் ஒன்று உபமன்யு முனிவராலே கண்ணபரமாத்மாவுக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டது).

இந்தப்பகுதியைத் தான் கிலர்சாமர்த்தியமாக மறைக்கத் தலைப்பட்டார்கள். நாவலர் பெருமானின் அதிரடி நடவடிக்கையால் அது கைகூடலில்லை. புறச் சமயங்களால் நமது சைவசமயத்துக்கு வரக்கூடிய தாக்கங்கள் எந்த வடிவில் வந்தாலும் நாவலர் பெருமானின் பார்வையிலிருந்து தப்பழடியா இருந்தது. அவள்ளு உழராக விருந்தார். எந்த நிலையிலும் விழிப்பாக இருந்தார்; செயற்பட்டு வந்தார்.

இன்றைக்கும் மதுரையிலே இருக்கும் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்கள் எல்லோரும் “பாரதப் புத்தகம் என்று சொன்னால் நாவலர் பதிப்பைப் பாருங்கள்” என்று தான் சொல்வார்கள். வை. மூன்றாம் போலாவகிருஷ்ணாச்சாரியார் பதிப்பித்திருப்பதும் சிறந்தபுத்தான். இருப்பினும் நாவலர் பெருமானின் பதிப்பே மிகச்சிறந்தது.

தொற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும் - 15

(புத்தகம் 112, இதழ் 7 இன் தொடர்ச்சி)

செட்டிமாரிடம் கொடுக்கும் பணம் மோசம் போகாதென்பதற்கு நாம் யோக்கியதா பத்திரம் கொடுக்க வேண்டிய தில்லை. சிதம்பரம், மதுரை, திருவாரூர் முதலான தலைகளே கையோங்கிச் சாட்சியம் பகர்கின்றன. அவர்கள் மூலமாகவே இத் திருப்பணி நடக்கப்போகின்றதென்பதை மாத்திரம் அறிவிக்கின்றோம். மதுரைத் திருநகரங் கண்டபாண்டியராசன் போல இத்தலத்தை செட்டிமார் புதுக்குவித்துச் சைவாகம விதிப்படி ஆதி சைவர்களை ஏற்படுத்திப் பூசை முதலானவைகள் செய்வித்து வருவாராயின் இது சீக்கிரம் பெரிய நகரமாய் விடும்.

இங்கு நகரத்துக்கு உகந்த மேட்டு நிலங்களுமண்டு. வயல் நிலமாக்குவதற்காகந்த நிலங்களுமிருக்கின்றன குடியிருக்கத்தக்க இடங்களுமிருக்கின்றன. இது சீக்கிரம் பட்டணமாக வேண்டும். இங்கே சைவப் பள்ளிக் கூடங்கள் வேண்டும். மடங்கள் வேண்டும், குளங்கள் வேண்டும், சோலைகள் வேண்டும், புத்தகசாலை வேண்டும், பிரசங்க மண்டபம் வேண்டும், அத்தியனசாலை வேண்டும், நாங்களும் எங்கள் பிள்ளைகளும் போய் அங்கே குடியேற வேண்டும். அதனால் கவர மெண்டும் நயமடைதல் வேண்டும்:

சோபனகரமான இவ்வெந்தீசு நடந்தவுடன் ஸ்ரீ இராகவப்பிள்ளை எல்லாருக்கும் சர்க்கரை வழங்கினர். சிவன் கோவிலில் பெரிய மணிகளைல்லாம் கணக்கை வென்று ஓவித்தன. சேர் ஆதர் ஹவலக் தேசாதிபதி அவர்களுடைய காலத்திலே மெஸ் துவைனந்துறை ஏசன்டராயிருக்கும் காலத்திலே நமக்கு இந்த நிலம் கிடைத்தது. அதனால் அத்தேசாதிபதியவர்களுக்கும் துவைனந்துறைக்கும் உபசாரம் சொல்லுகிறோம். இத்தலம் மிக முக்கியமானதொன்றாதலால் சைவர்களைல்லாரும் இதற்கு உதவுவேண்டும். உதவ விருஷ்டபுவர்களைல்லாரும் ஷ. ராம. அரு. அரு. பழனியப்பச் செட்டியாருக்கும், ராம. மெ. சித. இராமன் செட்டியாருக்கும் அனுப்பலாம். நம்முடைய இத்தேக்கமிருக்கும் போதே நம்மைத் தரிசிக்கத் திருக்கேதீசரப் பிரபு அருள் செய்வார். "முன்னவனே முன்னின்றால்

முடியாத பொருளுள்ளதோ" என்றார் சேக்கிழார் நாயனார்.

இவ்வாறு அன்று நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளையும் தனது உள்ளத்து உணர்வுகளையும் சேர்த்துப் பொழிந்து தள்ளியிருந்தார் அந்தநாள் இந்துசாதனம் ஆசிரியர்.

திருக்கேதீசரத் திருப்பணிக்காக யாழ்ப்பானத்தில் அச்சமயம் இருபத்தியிரண்டாயிரம் ரூபா வரையில் சேர்ந்திருந்தது.

ஜந்தாவது மாசபை கூட்டு

ஐந்தாவது மகாசபைக் கூட்டும் விசய வருடம் மார்க்கி மாதம் எட்டாம் நாள் (21-12-1893) பிற்பகல் விக்ரோறியா வாகிகாலை (Victoria Reading Room) யிற் கூட்டப்பட்டது. திருவாளர் சி. நாகவிங்கபிள்ளை (உபதலைவர்) அவர்களே இக் கூட்டத்திற்கும் தலைமை தாங்கினார். வருடாந்த அறிக்கை உப செயலாளராலும் கணக்கறிக்கை பொருளாளராலும் வாசித்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. மகாசபை அங்கத்தவர்களான ஸ்ரீ பொன் இராமநாதன், திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை ஆகிய இருவரும் ஒரு தடவை தானும் கூட்டத்திற்கு வரவுமில்லை. கையொப்பத்தொகை செலுத்தவுமில்லை எனவும் நா. மயில்வாகனபிள்ளை, ச. முத்துசாமிப்பிள்ளை ஆகிய இருவரும் தங்களைச் சபையிலிருந்து விலக்கி விடுமாறு கேட்டிருக்கிறார்களென்றும் திரு. ஆ. கிருஷ்ணபிள்ளை இந்த ஊரில்லை எனவும் உப செயலாளர் சபைக்குத் தெரிவித்தார்.

ஸ்ரீ. ச. சபாரததினம்பிள்ளை அவர்களால் பிரேரிக்கப்பட்டு திரு. சி. நாகவிங்கபிள்ளையால் அனுவதிக்கப்பட்டு ஒரு மனதாக ஏற்றுக் கொண்டதீர்மானத்திற்கமைய சைவபரிபாலனசபையின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக அடுத்து வரும் மூன்று வருடத்திற்கும் அல்லது மகாசபையார் வேறு தெரிவு செய்யும் வரையும் பின்கண்ட முப்பத்தாறு பேரும் அதிகாரசபை அங்கத்தவர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

1. களரவ ஸ்ரீ பொன்னம்பலம் குமாரசவாமி (தலைவர்)
 2. திரு. சின்னத்தம்பி நாகவிங்கம் (உபதலைவர்)
 3. திரு. வி. காசிப்பிள்ளை (செயலாளர்)
 4. திரு. த. கௌலாசயிள்ளை (உபசெயலாளர்)
 5. திரு. சித. மு. பசபதி செட்டியார் (பொருளாளர்)
 6. திரு. எஸ். முத்துசாமிப்பிள்ளை
 7. வித்துவ சிரோமணி ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை
 8. திரு. சி. இராமப்பிள்ளை வைத்தியர்
 9. திரு. வெ. ஆ. அம்பலவாண பிள்ளை
 10. திரு. வாரித்தம்பி வேலுப் பிள்ளை
 11. திரு. சி. துரையப்பாபிள்ளை
 12. திரு. க. ஆறுமுகபிள்ளை
 13. திரு. க. வேலுப்பிள்ளை
 14. திரு. சி. சம்பந்தபிள்ளை
 15. திரு. மா. வெற்றிவேற்பிள்ளை
 16. திரு. பொ. முத்தையாபிள்ளை
 17. திரு. கா. ஆறுமுகபிள்ளை
 18. திரு. ராம. வேலுப்பிள்ளை
 19. திரு. வே. மு. முத்துவேற் பிள்ளை
 20. திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை
 21. திரு. ச. சண்முகபிள்ளை
 22. திரு. அ. கணக்சபைப்பிள்ளை
 23. திரு. அரு. சபாபதிப்பிள்ளை
 24. திரு. ஆ. சப்பிரமணியபிள்ளை
 25. திரு. ச. சபாரததினம்பிள்ளை
 26. திரு. த. சிவப்பிரகாசயிள்ளை
 27. திரு. கு. செல்வநாயகம்பிள்ளை
 28. திரு. இ. மயில்வாகனபிள்ளை
 29. திரு. சி. சிவகுருநாதபிள்ளை
 30. திரு. மு. வைத்தியனிங்கபிள்ளை
 31. திரு. கு. சின்னத்தம்பி உடையார்
 32. திரு. ச. சிவகுருநாதபிள்ளை
 33. திரு. அ. சின்னப்பாபிள்ளை
 34. திரு. அ. சீவரத்தினம்பிள்ளை
 35. திரு. ச. முத்தையாபிள்ளை
 36. திரு. அம்பலவாணபிள்ளை
- விசய வருடம் மாசி மாதம் 24 ஆம் திகதி நடைபெற்ற அதிகாரசபையின் கூட்டத்தில் சபைக்காரியங்களை நடத்த பின்னரும் பன்னிருவர் (12ம் பக்கம் பார்க்க)

நாவலர் பெருமானது சமய உணர்வு

— சேக்கியார் அடிப்பொடி இலக்கீயகவாந்தி தி. ந. இராமச்சந்திரன் —

பேர்சிவல் பாதிரியாரின் வேண்டு கோளை ஏற்று விவிலிய நாலின் பழைய ஏற்பாட்டை தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறு முகநாவலர் அதன் கைப்பிரித்தையையும் எடுத்துக் கொண்டு பேர்சிவல் பாரதி யாருடன் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தார்.

மழவை மகாவிங்க ஜீயர் என் பவர் மிகப்பெரிய புலவர். இலக்கணத் திலே மிகவும் வல்லவர் (யாழ்ப்பாணத்துக் கடேண்ணைசயர் போல). அவரைச் சென்னை கலா சாஸ்திரக் கல்லூரியிலே தமிழ்ப்புலமை நடாத்தும் மழவை மகாவிங்க ஜீயர் என்று சொல்லுவார்கள். அவர் தான் முதன் முதலில் பெரியபுராணத்தின் முதற்பகுதியை வெளியிட்டவர்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறு முகநாவலரும் பேர்சிவல் பாரதியாரும் விவிலிய நால் மொழிபெயர்ப்பின் கையெழுத்துப் பிரதியை எடுத்துக் கென்று மகாவிங்க ஜீயர் அவர் களிடம் சேர்த்தனர். மகாவிங்க ஜீயர் அந்த மொழி பெயர்ப்பைப் பார்த்தார். அந்தத் தமிழக் கண்டு சொக்கிப் போனார்.

அட்டா! இப்படியும் தமிழ் எழுதக் கூடியவர்கள் இலங்கையில் இருக்கிறார்களா? அது புண்ணிய தேசம் தான்' என்று பாராட்டினார். இதைக் கேட்ட பேர்சிவல் பாதிரியார் மனங்குளிந்தது. நாவலர் பெருமான் மீதான மதிப்பு உயர்ந்தது. விவிலிய நால் அச்சாகி வெளிவந்தது.

விவிலிய நாலை மொழிபெயர்த்த காலத்திலே ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறு முகநாவலர் அவர்கள் அதிலிருந்து பல வகையான குறிப்புக்களை எடுத்துக் கொண்டார். பாதிரிகள் நமது மதத்தைப் பழித்துச் சில செய்திகளைச் சொல்கிறார்களே; சில சடங்குகள் சரி யில்லை என்று தெளிக்கிறார்களே. அவையெல்லாம் பைபிளிலே இருப்பதைக் கண்டு கொண்டார். நிறையக் குறிப்புக்கள் எடுத்துக் கொண்டார். அவற்றை வரிசையாக ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டார்.

நாவலர் பெருமான் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும் பல பரிமாண முடையதாக - பல நோக்கங்களை உடையதாக - இருக்கும். ஒரு காரியம் செய்தால் அதில் ஒன்பது காரியங்கள் அடங்கியிருக்கும். அவர் குறிப்பு எடுக்கும் போது, அவை என்னென்ன வகையாகப் பயன்படும் என்பதை அவரது மனமானது துல்லியமாக ஆய்ந்து அலசித் தொகுத்து வைத்

திருக்கும். ஆக, விவிலிய நாலை மொழிபெயர்க்கும் போது அதனையும் அந்தால் பற்றி ஆங்கிலத்தில் கிடைத்த எல்லா விவரணை நூல்களையும் ஆழ மாகக் கற்றுக் கொண்டார்.

பின்நாளில் பாதிரிமார் மேற்கொண்ட சைவசமய தூஷணத்தை - பிரசாரத்தைக் - கண்டு மனம் நொந்து போன நாவலர் பெருமான் பாதிரிமாரின் தூஷணங்களை நிராகரித்து சைவதூஷண பரிகாரம் என்ற கண்டன் நாலை எழுதி சைவப் பிரகாச சமாஜீயர் என்ற புனை பெயரில் வெளியிட்டார். அதில் - நியாய வரம்புக்கும் தருக்க நீதிக்கும் உட்பட்டு - பாதிரிமாருக்கு உணர்ச்சி வரும்படி - சைவத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டியிருந்தார். விவிலிய நாலில் உள்ளவற்றைப் பூதாரங்காட்டி அவர் செய்த விவாதம் அற்புதமானது.

இந்த நால் வெளியானவுடன் யாழ்ப்பாணத்திலே - இலங்கையிலே - ஒரு கல்லைப்பு உண்டாயிற்று. பாதிரிமாரின் சைவ தூஷணத்திற்கு மறுப்பாக எழுதிய இந்தாலில், நாவலர் பெருமான் தமிழ்முடைய பெயரைப் பொறித்துக் கொள்ளாமல், நாலின் ஆசிரியர் யார் என்பதையும் காட்டாமல் விட்டு விட்டார்.

பேர்சிவல் பாதிரிக்குப்பின் யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மிஷனுக்குப் பாதிரிபாக வந்த ஜோன் வால்டன் என்ற பாதிரியார் இந்த நாலைப் பார்த்துப் படித்துக் கதிகலங்கி விட்டார் ‘‘நீமுடைய கதையெல்லாம் இனிமேல் எடுப்பாது. இந்த நாலைத் தமிழ்மக்கள் படித்து விட்டால் நம் மதத்தில் ஒருவரும் சேரமாட்டார்கள். ஆணித்தரமாக நமக்கு மறுப்பு எழுதியுள்ளார்’’. என்று கலங்கிப் போனார்.

இருந்தபோதிலும் ‘‘ஆறு முகநாவலர் இந்த நாலைச் செய்திருக்க மாட்டார். ஏனெனில் நாம் அவருக்குச் சிறப்புச் செய்ய இருக்கிறோம். அது மாத்திரமன்று. அந்தாலில் அவர் பெயர் இல்லை. ஆறு முகநாவலர் தான் செய்தார் என்று நாம் ஏன் கொள்ள வேண்டும்? வேறொராகவும் இருந்தால் நாம் ஒரு கை பார்த்துக் கொள்ளலாம். நாவலராக இருந்தால் என்ன செய்வது?’’ என்று கலங்கிப் போய் அவருக்கு ஆங்கிலத்திலே ஒரு கடிதம் எழுதினார்.

‘‘நாவலர் பெருமானே! நீங்கள் எங்களுக்கு ஆற்றியிருக்கக்கூடிய தொண்டு கொஞ்சதஞ்சமன்று. அது மிகச் சிறந்தது. பேர்சிவல் பாதிரிமார் எப்போதும் உங்களைப் பற்றியே பேசவார். தாங்கள் தான் எங்களுக்கு விவிலியத்தைத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்துத் தந்து உதவியது. ஆகவே இந்த நாலைத் தாங்கள் எழுதி இருக்க மாட்ஹர்கள் என் நம்பு கிறோம் இன்னும் நாம் உங்களுக்கு எவ்வளவே சிறப்புச் செய்யக் காத் திருக்கிறோம். ஆகவே தாங்கள் இந்த நாலுக்கு ஆசிரியர் இன்னை என்பதைப் பத்திரிகைகளில் தயவு செய்து அறிவித்து விடவும். நாங்கள் பலவகையான சிறப்புச் செய்யக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்’’ என்று கடிதம் எழுதினார்.

நாவலர் என்ன மறுமாற்றம் தந்தார் தெரியுமா? ‘‘அட்டா! பெரிய தவறு நடந்து விட்டது. என்பெயரைப் போடாது விட்டு விட்டேனே. இனிமேல் வரும் பதிப்புகளிலே எனது பெயர் பெரிய எழுத்துக்களிலே பதிப்பிக்கப்படும்’’ என்ற சாரப்பட அவர் பதில் எழுதினார். இது அவரது சைவ உணர்ச்சி.

நாவலர் பெருமானது சைவ உணர்வைக் கண்டு பாதிரிமார் நடுங்கிப் போனார்கள். இலண்டன் மாநகரத்தில் தமிழ் படித்த பாதிரி இந்த நாலைப் படித்துவிட்டு இவர்களுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினார்.

நல்ல வேளையாக, சிதம்பரத்திலே இருக்கக்கூடிய, நாவலருக்கு நெருங்கிய நிறுவனமான்றில் இருக்கக் கூடியவர்கள் அந்தத் துண்டுப்பிரசரத்தைக் காத்து வருகிறார்கள். நான் போய் ஒரு பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டுவெந்தேன். அது அழிந்து போகக்கூடாதென்பதற்காகக் காப்பாற்றி வருகி இரேன். அதை எல்லோரும் படிக்க வேண்டும். விவிலியத்தை வளர்ப்பதற்காக இயங்கும் ஒரு நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர் - தமிழ் அறிந்தவர் - அத்துண்டுப்பிரசரத்தில் எழுதுகிறார்: This book can cost much mischief (இது பெரும் இடையறுக்களை உண்டாக்கவல்லது). ஏனெனில் இந்த நாலை எழுதியவர் விவிலியத்தைக் கட்டறக்கற்றிருக்கிறார். அவர் எந்த விடயத்தைத் தொட்டா (11 ம் பக்கம் பார்க்க)

நாவலர் பெருமானின் பாந்த தமிழ்ப்புலமை

(3 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

களைச் சந்தித்து எமறு ஆசையைக் கூறினோம். அச்சமயம் செட்டியார் அவர்கள் உடல் மிகத் தளர்ந்த - சிறிது தூரம் தானும் நடக்க முடியாத - நிலையிலே இருந்தார். செட்டியார் அவர்கள் பிள்ளைருமாறு கூறினார். “நீங்கள் அந்த இடத்திற்கு (களஞ்சியத்திற்கு) சென்று பார்வை யிடுங்கள்; உங்களுக்குத் தேவைபான உணவுப்பண்டமெல்லாம் அனுப்பி வைக்கிறேன். சாவகாசமாக (நிதானமாக அவசரமின்றிப்) பாருங்கள். ஆனால் ஒரு வேண்டுகோள். அது என்னவெனில் அங்கு பல வகையான திருக்குறள் பதிப்புக்கள் உள். கண்ணில் படுகின்றபோது அவற்றை எல்லாம் தனியாக எடுத்து வைத்து விடுங்கள். இங்கிருந்து என் ஏவ்வாளன் வந்து அவற்றை (என்னிடம்) கொண்டு வந்து சேர்ப்பான்”

இவ்வேண்டுகோருடன் நாம் களஞ்சியத்திற்குச் சென்றோம். அங்கு வெவ்வேறு நூல்களைப் பார்த்தோம். திருக்குறள் என்றிருந்தால் - அது யாருடைய பதிப்பு என்று கூடப்பார்க்காது - அவற்றை எடுத்து வேறாக வைத்தோம். அப்படி நாற்பது ஜம்பது பதிப்புக்கள் தேறின. அவற்றைக் கூட்டையிலே வைத்து செட்டியாரிடம் அனுப்பி வைத்தோம்.

இரவு ஏழு மணியளவில் செட்டியாருடைய இருப்பிடத்திற்குத் திரும் பினோம். நடக்க முடியாத நிலையில் இருந்த ரோஜா முத்தையாச் செட்டியார் அவர்கள் மிகவும் பரிசீரமாப்பட்டு (வருத்தத்துடன் முயற்சித்து) தன் வீட்டு வாசலில் வந்து அமர்ந்திருந்தார்.

நாங்கள் தெரு முனையிலே வரும்போதே இருக்க கூப்பி “ஐயா! உங்களுக்கு வணக்கம்” என்றார்.

“உங்களைப் பல்லாயிரம் முறை வணங்கலாம், எமறு தமிழ்த்தாய்க்குக் காவலராக இருக்கக்கூடிய நிலையிலே நீங்கள் உயர்ந்து நிற்கிறீர்கள். எங்களைப் பார்த்து வணங்குதல் கூடாது” என நாம் கூறினோம்.

“நிச்சயம் வணங்குவேன். எந்தப் புத்தகத்தை இழந்து விட்டேன்

என்று நான் மனதுக்குள் அழுது கொண்டிருந்தேனோ அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்து வந்து விட்டீர்கள்.” என்றார்.

“அது என்ன புத்தகம்?” என ஆவலுடன் வினவினோம்.

“ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் 1861 ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்த திருக்குறள் - பரிமேலமூகர் உரையுடன்” என்ற நூலின் முதற்பதிப்பு”

என்றார் செட்டியார்.

இந்தச் ‘‘திருக்குறள் - பரிமேலமூகர் உரையுடன்’’ என்ற நூலை நாவலர் பெருமான் முதன்முதற் பதிப்பித்தது 1861 ஆம் ஆண்டு - முப்பத்தொன்பதாவது வயதில், தமிழ்த்தாத்தா என நாம் கொண்டாடும் மகா மகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையருக்கு அப்போவது ஆறு தான்; அவர் 1855 இல் பிறந்தவர்.

முதற் பதிப்பைப் பற்றி இவ்வளவு விசேஷமாகச் சொல்லுகிறாரே; இந்நூலின் பிந்திய பதிப்புக்களை நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம். 1861 இல் வெளியான முதற் பதிப்பில் அப்படி என்ன விசேஷமாக இருக்கிறது” என நினைத்துக் கொண்டு சாவகாசமாகக் கட்டிலிலே அமர்ந்து அந்த நூலில் என்ன இருக்கிறது எனப் பார்க்க விழைந்தோம். முதலில் பார்ப்பதற்கான உரிமையை என்னுடன் கூடவந்த நண்பர் இராம விங்கத்திற்கே வழங்கிவிட்டேன்.

நூலைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த இராமவிங்கம் அவர்கள் திடீரென்று எழுந்து நின்று,

“இங்கே பாருங்கள்! இங்கே பாருங்கள்!” என்றார்.

“என்ன காண்டல் வேண்டும்?” என்றேன்.

“இங்கே பாருங்கள், ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் ஐயா அவர்கள் ஒரு அற்புதமான செய்தியைச் சொல்லி நீங்களும் திரு. அருணாசலம்பிள்ளை அவர்களும் கூறிய அபத்தத்தை உடைத்திருக்கிறார்” என்று கொன்னார்.

எப்படி யெனில் ஒரு குறளின் அடிக்குறிப்பிலே “இந்த உண்மையை

மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்களுள் ஒன்றாகிய திருவுந்தியாளில் காணக் கூறியுள்ளார்.

விதிரவிதிரத்துப் போன்ன. ‘‘மதுரைநாயகம்பிள்ளை 1865 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்த நூலிலே மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்களுறு சொல்லிவிட்டு. அதற்காக ஒரு பாடலை இயற்றிச் செருகிவிட்டார்’’ என்று அருணாசலம்பிள்ளை சொல்லிவிட்டார். ஆணால் 1865 ஆம் ஆண்டுக்கு நான்கு ஆண்டுக்கு முன்பே நம்முடைய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் பதிப்பித்த நூலின் அடிக்குறிப்பொள்ளிலே ‘‘மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்களுள் ஒன்றாகிய’’ எனக்கூறி, மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்குதான் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக - ஐயத்துக்கெடுமின்றி - கூறியுள்ளார். இவ்வாறு ஓரிடத்தில் அல்ல; ஜந்து, ஆறு இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. நெஞ்சவிடுதாது, போற்றிய பல்லெராடை, சிவப்பிரகாசம் ஆகிய நூல்களைக் குறிப்பிடும் போதெல்லாம் ஒவ்வொரு தடவையும் - எங்களுக்குச் சொல்லி வைத்ததுபோல - ‘‘மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்கினுள் ஒன்றாகிய’’ என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இளமையின் காரணமாக - அந்த நாளிலே - குருமகாசந்திதானம் சொன்னதை நான் அவமதித்து விட்டேன் என வருந்தினேன். மனதுக்குள் கண்ணீர் விட்டேன்.

* * *

1823 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் அச்சியந்திரம் பாவனைக்கு வந்ததாயினும், 1835 ஆம் ஆண்டிலே அந்த நூலையும் அந்தக் குறிப்பிட அனுமதிக்கப்படவில்லை. கிறிஸ்தவ பாதிரிகள் மட்டும் எதையும் அச்சிடும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தனர். இக்கொடுமையைத் தகர்த்தவர் 1835 இல் பதில் கவர்னர் ஜென்றலாக இருந்த சேர். மெட்காப் (Sir Charles Metcalfe) என்பவர். அவர் ஊடகச் சட்டத்தைத் திருத்தித் தமிழ் மக்களும் தமது மொழி யிலான் ஆக்கங்களை அச்சிடுக்கொள்ளும் உரிமையை வழங்கினார்.

1835 க்குப் பின்னர்தான் தமிழ்நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டன. அதற்கு முன் சிலநூல்கள் வந்திருக்கின்றன. (11ம் பக்கம் பார்க்க)



திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் ஸாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

விடுதலா வார்த்தைகள் முதல் 15 வது (30-11-2001)

குதேவரின் சிவபதப்பேறு

பல்வேறு முகங்களு
டன் காட்சிதரும் இந்த
மெய்யியலின் மகத்துவத்
தையும், அது எமது கலா
சாரத்திலும் சமூக வாழ்
விலும் பின்னிப் பினைந்து
நிற்கும். தன்மையையும்,
புரிந்துகொண்டபின், இந்து
சமயத்தைத் தாமாக முன்
வந்து தமு விக்கொண்ட
தோடு, அந்தெந்றி யில்
தாழும் வாழ்ந்து, பிறப்
பால் அந்தெந்தின்ற மக்க
ளையும் வழிப்படுத்தி. இந்
துக்கன் அல்லாதாருக்கும்
இந்து நெறியின் மேன்
மையை அறிய வைத்த
மேலெநாட்டினர் பலர்.

இவர்கள், சமயங்களின் ஒப்பீடு பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்டதன் காரணமாகவும் ஆன்மீக உண்மைகளைக் கண்டறி தவில் இருந்த விருப்புக்காரணமாகவும் - தம் நாட்டில் இயங்கும் சமய இயக்கங்களிடம் தமது சமய வெட்கையை - தாகத்தை - தீர்த்துக் கொள்ள முடியாமல் போன தினாலும் - இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் தம்மை உண்மை ஞானத்திற்கு வழிகாட்டக் கூடிய பெருநிலை அடைந்த ஆகியவற்றைக் கற்று, இத்துறைகளில் பெரும்புலமையாளர் எனக் கணிக்கப்படும் நிலைப்பெயர்த்தியதுடன் தமிழையும் வடமொழியையும் கற்று, அவற்றிலுள்ள பல பொக்கிஷங்களை ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்த்து அவற்றின் அருமை பெருமை களை மேலைநாட்டு வாசகர்களும் அறிய வைத்தார். பின்சேர், பொன் இராமநாதனுக்கே பிச்சியாகி - தன்னை மறந்து - தன்நாமங்கெட்டு - லீலாவதி

ஞானிக்ஞம் தலைசிறந்த
சமய அறிவாளிக்ஞம் இருப்
பதாகக் கேள்வியுற்று அவர்
களை அடைந்து ஆண்மீக
உண்மை அனுபவத்தைப்
பெற்றவர்கள்.

செல்வச் செழிப்பு
மிகக் கூங்கிலேயக் குடும்
பத்தில் பிறந்து அவஸ்தி
சேவியாவில் வாழ்ந்து வந்த
செல்வி ஹரிசன் என்ற
மாது இந்நோக்கத்துட
னேயே இலங்கை வந்து,
சேர். பொன். இராமநா

தனை அடைந்து, அவரைக் குருவாக ஏற்று, அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ் இந்து சமயம், இந்து தத்துவம் ஆகியவற்றைக் கற்று, இத் துறைகளில் பெரும் புஸ்மை யாளர் எனக் கணி க்கப் படும் நிலைமையெய்திய துடன் தமிழையும் வட மொழியையும் கற்று, அவற்றிலுள்ள பல பொக்கிஷங்களை ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்த்து அவற்றின் அருமை பெருமை களை மேலவநாட்டு வாசகர்களும் அறிய வைத்தார். பின் சேர், பொன். இராமநாதனுக்கே பிச்சியாகி - தன்னை மறந்து - தன் நாமங்கட்டு - லீலாவதி

எனும் புதிய நாமம் தாங்கி - சேர். பொன், இராமநாத வையே மணந்து - அவரது ஆன்மீக, சமூக, அரசியற் பணி களுக்குப் பெருந்துணையாகவிருந்து பணி யாற்றி, அவர் மறைவின் பின் அவரது விருப்பங்களை - பணிகளை - முன் வெடுத்துச் செல்வதில் மிகத் தீவிரமாகப் பணி யாற்றியமையை நாம் நன்கறிவோம்.

இது போலவே, அமெரிக்காவிலே, கவிபோர் ணியா மாநிலத்திலே செல்வச் செழிப்பு மிக்க குடும்பத்திலே பிறந்து, இருபுது வயதிலே தமது ஆத்மீக தாக்கத்தைத் தணிக்க - இந்தியா, இலங்கை எங்கும் ஒரு சற்குருவைத் தேடிய வைந்து ஈற்றில் யாழ்ப்பாணம் வந்து சிவப்போக சுவாபிகளின் நயன் தீட்சையால் ஞான வொளி பெற்று, சிவாய சுப்பிரமணிய முனினானும் தீட்சாதாமம் பெற்று - இராமகிருஷ்ண பரமகம் சுருக்கு வாய்ந்த விவேகானந்த சுவாமிகள் போல - யோகசுவாமிகள் உபதேசித்த அடிப்படைத் தத்துவங்களை உலகெலாம் பரவச் செய்தவர் குருதேவா எனப் பக்தர் களினால் வாஞ்சையுடன் அழைக்கப்பட்ட சிவாய சுப்பிரமணியசுவாமிகள் அவர்கள்.

இங்கு ஒரு பெரும் உண்மையைச் சுட்டித் தொட்ட விரும்புகிறோம். பல பிற மதக்குமுக்கள் மேல்நாட்டிலிருந்து, பெரும் பண மூட்டை களுடன், இங்கு வந்து பிறப் பால் இந்துசமயிகளாக இருப்பவர்களை, அவர்களது வறுமையையும் அறியாமையையும் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு - பணத்தையும் பொருளையும் காட்டி வஞ்சித்து - தமது சமயத்திற்கு இழுத்து - தமது எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் முயற்சியில் தீவிரமாயுள்

ஊர். இந்து சமயத்தில் இவ்வகைபான கீழ்த்தர மான பித்தலாட்டங்களிற்கு இடமில்லை. ஆத்மீக தாகம் மிக்க மேலைநாட்டினர் - இந்து நெறியின் தத்துவ ஆழத்தை யும் மகிழ்மையையும் அறிந்து - அதைப் பருக இங்கு வந்து - அதை அனுபவித்து - அந்த நெறியில் தம்மை முற்றாக அர்ப்பணி த்துக்கொள் வதையே நாம் காண்கி ரோம். இதுவே இந்து நெறியின் மகத்துவம்.

யോക്കുവാമികளിൽ
നയന്തിട്ടെ പെற്റപിൻ
അമീരിക്കൊ തിരുമ്പിയ കുറ
തേവാ അവർകൾ - അൺണെ
യൈയുമ് അത് തന്നെയുമ്
അംഗ്രേ നീത്തു, അക്വിട്ടം
താര് ആചാരക്കൗത്തം അക്കന്റു,
കവിപോര്ണിയാവെ വിട്ടു
നീംകി ഹവായ് മാനിലിത്തില്
ജീമ്പതു എക്കാർ നിലത്
തിം കടവ് കോവില്
ഞപ്പട്ടുമ് ചൈവാലയത്തെ
യുമ് ചൈവ ആക്കിന്ത്തെയുമ്
നിരുവി ഉലകെകുകുമ്
ചൈവനെന്നരി പരപ്പി കോടിക്
കന്നക്കാൻ പക്കതരക്കണ്ണത്
തന്നെക്കത്തേ ഏർത്തു പെറു
മാണവില് ആൺമീകപ് പണി
ധാര്യി വന്താര്. കുറ
തേവാവിന് പണികൾ ഇന്തു
സമയത്തെയുമ് കലാചാരത്
തെയുമ് ഉലകൾ അവിയ
നിലൈക്കു എത്തുച്ച ചെൻ
രതു.

அ�ிம்சை, அங்பு, எனிமை ஆகியவற்றை ஆயுதங்களாகக் கொண்டு உலக சமாதானத்திற்கு அருந்தெதாண்டாற்றி வந்த குருதேவா அவர்கள், மதங்கள் புரிந்துணர்வடன் ஒன்றை மற்றையது மதித்து நடக்க வேண்டிய தன் அவசியத்தை வற்பு ருத்தி வந்தார். சில சமயக் குழுக்கள் மேற்கொண்டுவரும் மதமாற்ற நடவடிக்கைகளையும் அவற்றினால் ஏற்படும் கலாசார சீரமீவுகளையும் சமாதான சகவாழிக்கு ஏற்பட்டு வரும் அச்சுறுத் (9ம் பக்கம் பார்க்க)

குருதேவரின்....

(ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தல்களையும் “இந்தான் இந்துசமயம் (Hinduism Today)”, என்ற ஆங்கில சஞ்சிகை மூலம் உலகின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இவ்வாறான மத மாற்ற நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்து வந்தார். அவரின் முப்பதிற்கும் மேற் பட்ட நூல்களும் ஹவாயில் அமைந்துள்ள சைவ ஆதீனத்தின் பன்முகப்பட்ட பணிகளும் குருதேவர் ஆற்றிய இமாலய சேவையைக் கோடிட்டுக் காட்டி நிற்கின்றன.

சிவன்டியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞான நிலையில் வாழ்ந்த சுவாமிகள் தாம் தேர்ந்தெடுத்த வேண்டியில் சிவானந்த நிலையாம் பெருகும் பேறு பெற்றமை எமக்கு உள்நிறைந்த பெரு மகிழ்ச்சி யைத் தருகின்ற போதி ஆலம், அவரது சிவபதப் பேறு இவ்வுலில் பெரிய தொரு வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்தி விட்டதேயென மனந்தீயினர்து. ஆயினும், குருதேவரால் பயிற்று விக்கப்பட்டு, அவரது அருளாசி பெற்ற ஹவாய் சைவாதின் குருபீடத்தைச் சேர்ந்த பெரும் எண்ணிக்கையான துறவிகளும் ஆதீனத்தின் புதிய குருபீடாதிபதி அவர்களும் குருதேவா காட்டிய வழியில் பணிபுரியத் திடசங்கற்பம் பூண்டிருப்பதுவும், அவ்வக்காலத்திற்கே கற்ப, சற்குரு சிவாய கப்பிரமுனிய சுவாமிகள் போன்ற மகான்களை எல்லாம் வாஸ்வ சிவபெருமான் தமது பெருங்கருணையால் இவ்வுலிகிற்கு அனுப்பி வந்துள்ள மையும் ‘ஓரு பொல்லாப்பு மில்லை’ ‘எப்பவோ முடிந்த காரியம்’ போன்ற யோகருநாதரின் திருவாக்குகளும் மனத்திடத்தைத் தருகின்றன. ஒம்சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

சிவானந்த ஞான வழிவானார்

(ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்து ஞானவேளவி நிசுந்தி வந்த குருதேவர், “பின்னிலவுஞ் சடையார்தம் மெப்புருந்தான் எய்தவரும் அந்திலைமை அணித்தாக” அவைத உணர்ந்தவராய் ஒரு மாதகாலம் நோன்பிருந்து தாம் தேர்ந்தெடுத்த வேளையில் சிவானந்தஞான நிலையடைந்தனர்.

அமெரிக்க மாநிலமான கலிபோர்னியாவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட குருதேவருக்கு இருபது வயதில் ஆக்மீக தாகம் ஏற்பட, இந்திய ஆன்மீசுப் பெறுமானங்கள் பற்றிக் கேள்வியற்று, உண்மையைத் தேடி இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார். ஈற்றில் யாழ்ப்பாணத்துச் சிவயோக சுவாமி களின் நயன் தீட்சை கிடைக்கப்பெற்று - உணர்வரிய மெய்ஞானத்தைப் பெறும் பாக்கியம் பெற்றார்.

அமெரிக்கா திரும்பிய சுவாமிகள் கலிபோர்னியாவை விட்டு நீங்கி, ஹவாய் தீவில் (மாநிலத்தில்) ஐம்பது ஏக்கர் நிலத்தில் கடவுள் கோவிலும் சைவ ஆதீனமும் அமைத்து உலகெங்கும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களையும் கலாசாரத்தையும் பரப்புவதில் பெருந்தொண்டாற்றி வந்தார். சுவாமிகளின் சிவப்பொலிவு வேதகால ரிவிகளை நினைவுபடுத்துவதாக அமைந்திருந்தது.

இந்துசமயத்தின் வெவ்வேறு வெளிப்பாடுகளையும் இணைத்து, அதற்குப்புதியதோர் தோற்றமளித்து, தமக்கேதனித்துவமான தாக்கமிக்க அனுங்கும் மறைகள் மூலம் இந்துக்களுக்கு வலு மூட்டியும், உயிர்ப்பூட்டியும், அவர்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்த்தும், விழிப்புணர்மூட்டியும், ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்கும் ஒளிச்கடராக விளங்கினார்.

“இந்தான் இந்துசமயம் (Hinduism Today)”, என்ற மாதசஞ்சிகை மூலம் இந்து நெறியின் பன்முகப்பட்ட காட்சிகளையும் அந்நெறி எமது கலாசாரத்திலும் சமூகத்திலும் வெளிப்படுத்தப்படும் விதங்கள் பற்றியும் இந்துக்களுக்கும் இந்துக்கள் அல்லாதவர்களுக்கும் அறிஞுட்டிச் சிந்திக்க வைத்தார்.

சுவாமிகளது வாழ்வு அன்பு, நூனம், எளிமை ஆகியவற்றைப் பரப்புதற்காக அர்ப்பணி க்கப்பட்டதாயிருந்தது. இவற்றின் அடிப்படையிலைமைந்த அவரது சமாதானச் செய்திகள் புலமையாளர்கள் முதல் குழந்தைகள் வரை யாவரையும் சென்றடையக் கூடிய தன்மையதாயிருந்தது. குடும்பங்களில் இனக்கநிலை ஏற்படுமாயின் - இயற்கையிலும் நாடுகளிலும் உலகிலும் இனக்கநிலை ஏற்படும் எனவியறுத்திய குருதேவா, இப்புவியிலுள்ள அனைத்து உயிர்களின் தும் தெய்வீகத்தன்மை மிக்க - இரக்கமும் அர்ப்பணிப்பும் நிறைந்த - நண்பனாக விளங்கினார்.

குருதேவா என அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட சுவாமிகள் ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேலாக எவருக்கும் தீங்கிழைக்காமை எனும் அகிம்சையைப் பிரதான கோட்பாடாக உபதேசித்து வந்தார். பிறருக்கு உடல்ரீதியாகவே, உளர்ச்சி ரீதியாகவே தீங்கிழைக்கக்கூடாது என்பது அவரது கோட்பாடு.

குருதேவா முப்பதிற்கு மேற்பட்ட நூல்களை ஆக்கித் தந்துள்ளார். இவற்றில் இந்து தத்துவங்களையும், அவற்றில் தனித்துவமானதாகவும் செயன் முறையிலானதாகவும் அடங்கியுள்ள மறைபொருள்களையும் யோகக்கலை பற்றிய விளக்கங்களையும் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இந்தால் கஞ்சி ரீதியாகவே தீங்கிழைக்கக்கூடாது என்பது அவரது கோட்பாடு, Hinduism's Contemporary Catechism (சமகால இந்துசமய வினா - விடை) Merging with Siva (சிவநுடன் இணைதல்), Hinduism's Contemporary Metaphysics (இந்துசமயத்தின் சமகாலத்துவ விளக்கம்) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன.

1986 ஆம் ஆண்டு புதுதில்லியில் நடைபெற்ற உலக சமயங்களின் பாராளுமன்றத்தினால் உலகத்தின் நலீனகால உபதேசகர் களாகப் (ஐகதாச்சாரியர்களாக) பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட ஐவருள் குருதேவாவும் ஒருவராவார். சர்வதேச ரீதியில் இந்துசமய மறுமலர்க்கியை ஏற்படுத்தக் குருதேவா எடுத்துவந்த முயற்சியின் காரணமாகவே அவர் இவ்வாறு பெயர் குறிப்பிடப்பட்டார்.

(10 ம் பக்கம் பார்க்க)

நாவலர் பெருமானின் பதிப்பாசிரியர் பணி

— சேக்ஸீரார் அடிப்பாடு இலக்ஸிய கலாந்தி தி. ந. இராசச்சந்திரன் —

நாவலர் பெருமான் பதிப்புக்களில் உள்ள சில சிறப்பங்கள் பற்றி ‘‘நாவலர் பெருமானின் பராந்த தமிழ்ப் புலமை’’ என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டு, பெருமான் பதிப்பித்த விருக்குறவு மூலம் - பரிமேலழகர் உரையுடன் என்ற நூலை அதற்கு உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டியிருந்தோம். இக்கட்டுரையில் பெருமானது பதிப்பாசிரியர் பணி பற்றி மேலுஞ்சிறிது தெரிந்து கொள்வோம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் திருக்குறளைப் பதிப்பதற்கு முன்னாலேயே வேறு சில திருக்குறவு பதிப்புக்கள் வந்திருக்கின்றன. பரிமேலழகர் உரையோடும் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அந்தநூல்களைல்லாம் ஏட்டில் உள்ளபடி அப்படியே இருக்கும்; அதாவது பிறந்த மேனியோடு இருக்கும்; எந்தக் குறிப்பும் இருக்காது. என்ன அச்சிடப்பட்டுள்ளது என்பதை விளங்கிக்கொள்வது மிகச் சிரமமாக இருக்கும். சுவடியில் புள்ளி குத்தியிராத படியால் இங்கேயும் புள்ளி குத்தமாட்டார்கள்.

சுவடி படிப்பது மிகவும் கஷ்டம். பழைய காலத்துப் பெரியவர்கள் எல்லாம் ‘‘சுவடி படிப்பானா? காடு கரு பார்த்துப் படிப்பானா?’’ என்று கேட்பார்கள். அது என்ன காடு கரு பார்த்துப் படிப்பது என்றால், சுவடியிலே ‘‘காடும்’’ ஒன்றாகத்தானிருக்கும்; ‘‘கரும்’’ ஒன்றாகத்தானிருக்கும். ஏனெனில் சுவடியில் ‘‘ா’’ ஏக்கும் ‘‘ர’’ ஏக்கும் வித்தியாசமிருக்காது. அதாவது கீழ்க்கோடு இழுப்பகல்லை. ஆகவே ‘‘காடு’’ ‘‘கரு’’ இரண்டையும் ஊகித்து வாசிக்கக் கூடிய ஆற்றல் வேண்டும். அது போலவே குற்றும் இடுவதில்லை.

‘‘பேரன்பின்னே’’ என்றொரு சங்கப்பாடல் வரி இருக்கிறது. அதை ஒரு புலவர் ஏட்டுச்சுவடியில் இருந்து படிக்கும் போது ‘‘போன பின்னே’’ எனப் படித்தாராம். ஏனை

னில் ‘‘பேரன்பின்னே’’யும் ‘‘போன பின்னே’’ யும் ஒரே மாதிரி யாக்கத் தான் இருக்கும். அதனாலேயே ‘‘காடு கரு செய்தியெல்லாம் பார்த்துப் படிக்க வேண்டும்’’ என்று சொல்லுவார்கள்.

நாவலர் பெருமானுக்கு முன்னர் திருக்குறளைப் பதிப்பித்தவர்கள் ஏட்டில் இருந்ததுபோலவே பதிப்பித்த தார்கள். நாவலர் பெருமான் சுவடி களில் உள்ளவற்றைக் கவனமாகப் பரிசீலித்து, கால இழுக்க வேண்டிய இடத்திலே காலிழுத்து குற்றுப்போட வேண்டிய இடத்திலே குற்றுப்போட்டுச் செய்பஞ்செய்து அழகாகப் பதிப்பித்தார்கள். அத்துடன் (இவ்விதமில்லை) தோரா கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டபடி) எங்கெங்கு தேவையோ அங்கெல்லாம் அடிக்குறிப்புக்கள் நந்து சிறப்பித்திருக்கிறார். அவர் பதிப்பித்த நூல்களிலே ஒரு எழுத்துப் பிழையைத் தானும்கான முடியாது. வேறு தவறுகளையும் காண முடியாது. மிகவும் பொறுமையாகப் பல வழிகளிலும் பலமுறையும் சோதித்துத்தான் அவர் தமது நூல்களைப் பதிப்பித்திருக்கிறார். அவ்வளவு கவனம் யாருக்கும் இன்றில்லை. ‘‘மலிவுப்பதிப்பு’’ என்று சொல்லுகின்றார்கள்; உண்மையில் அவையெல்லாம் ‘‘பிழை மலிவுப்பதிப்பு’’ களே. நாவலர் காலத் திற்குப் பின்னால் அவர் வெளியிட்ட நூல்களின் பின்திய பதிப்புக்களிலே பல தவறுகளை நாம் பார்க்க நேர்ந்துவிடுகின்றது. அந்தப் பெருமானுக்கு இருந்த கவனம் யாருக்கும் இல்லை.

* * * * *
ரோஜா முத்தையாசு செட்டி யார் (‘‘நாவலர் பெருமானின் ஆழ்ந்த தமிழ்ப்புலமை’’ என்ற கட்டுரையைப் பார்க்க) அவர்கள் நடக்க முடியாத ஓவிற்கு உடல் நலம் குன்றியிருந்த தால் இந்திய வானை வினா வியினர் அவரை அவரது இல்லத்தில் பேட்டிக்கண்டனர். அப்போது அவரிடம் இரண்டு முக்கிய கேள்விகள் கேட்கப்

ஆகிய முன்று உலகளாவிய மாநாடு களில் இந்து சமயத்தின் பிரதிநிதியாகச் சுவாமிகள் கலந்து கொண்டுள்ளார்

2000 ஆம் ஆண்டு ஜெக்கிய நாடுகள் சபையில் நடைபெற்ற உலக ஆன்மீக, சமயத் தலைவர்களின் சமாதானங்களுக்கிடமிருந்து கலந்துகொள்ளச் சென்றிருந்த சமயம் நியூசீலாந்து முன்னாட்செயலாளர் நாயகம் ஹமர்ஷில் அவர்களது நூபகார்த்தமாக அமைக்கப்பட்ட ஹமர்ஷில் கலையரங்கத்தில் இருநூற்றைம்பதிற்கும் மேற்பட்ட சமாதானத் தாதர்கள், இராஜதந்திரிகள் முன்னிலையில், 28-08-2000 ஆம்

பட்டன. ஒன்று ‘‘உங்கள் வாழ விலே மிகவும் மகிழ்ச்சியான காலம் எது’’ என்பது மற்றையது ‘‘உங்கள் வாழ்க்கையிலே நடந்த கொடுமையான நிகழ்வு என்ன’’ என்பது, அவ்வினாக்களுக்கு அவர் பின்வருமாறு விடையளித்தார்.

‘‘நான் தமிழ்தாத்தாவாகிய மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமி நாத ஜீயர் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத் திலே வாழ்ந்திருக்கிறேன் என்பதை நினைக்க என்கிடுப்பரிபூரண மகிழ்ச்சி. சென்னையிலே இருந்த மூர் மார்க்கட் எரிந்தது என்னுடைய வாழ்தானிலே நடந்த கொடுமையான நிதி தமிழ் ஏனென்றால் அம்மூர் மார்க்கட்டிலே கிடைக்காத நூல் களே இல்லை அவற்றைத் திட்டமிட்டுக் கொழுத்தி விட்டார்கள்.’’

‘‘நான் தமிழ்தாத்தாவாகிய போற்றுகிறேன்; வணங்குகிறேன்; அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் வாழ்ந்திருப்பதையிட்டுப் பெருமைப்படுகிறேன்; ஆனால் ஒன்று, ஜீயர் படாத பாடுபட்டு பல அரிய நூல்களைப் பதிப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். இவ்வளவு கஷ்டம் பட்டிருக்க வேண்டுமா? ஒரு முறை கடல் தாண்டி ஆறுமுக நாவலரைச் சந்தித்திருந்தால் எவ்வளவோ நூல்களைக் கொடுத்திருப்பார்களே’’ என்று ரோஜா முத்தையாசு செட்டியார் அவர்கள் கூறினார்கள்.

யாருக்கும் இந்தக் கருத்துத் தோன்றவில்லை. ‘‘ஒருமுறையாகும் பாணத்திற்குக் கடல் கடந்து சென்று நாவலர் பெருமானத் தரிசித்திருப்பாரோயானால் அவர் தேவையான உதவிகளை ஜைருக்கு செய்திருப்பாரே. தமிழுக்காக உயிரை வைத்திருந்த வராயிற்றே எங்கள் நாவலர். அவரை ஜீயர் தரிசிக்க முடியாமல் போயிற்றே. இது என்ன தெய்வீலை’’ என்று செட்டியார் அவர்கள் கூறினார்கள்.

(14 ம் பக்கம் பார்க்க)

திகதி இடம்பெற்ற விழாவில் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டுக்கான ஊதாண்ட (U Thant) சமாதானப் பரிசு வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டார் முன்னாள் ஜெக்கிய நாடுகள் சபைச் செயலாளராகிய ஊதாண்ட் நினைவாகத் 1982 ஆம் ஆண்டுமுதல் வருடத்தோறும் வழங்கப்பட்டுவரும் இக்கொரவுமிக்க பரிசு முன்னாள் நெல்சன் மண்டேலா, மைக்கேல் கோபர்சேவ், போபான்டவர் கோபர்சேவ், ஜோன் போல், அன்னை தெரேசோ, தலாய்லாமா, டெல்மொன்ட் ரிச்ட்ரைட் போன்ற சர்வதேசப் புகழ் பெற்ற சமய, அரசியல் தலைவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவானந்த....

(9ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அழிவிலிருந்து மனித சமுதாயம் தப்பிப்பிழைப்பதற்கான ஆண் மீத கத்தலைவர்களினதும் பாராளுமன்றத் தலைவர்களினதும் உலக ஒன்று கூடல் (Global Forum of Spiritual and Parliamentary Leaders for Human Survival - 1993), உலக மதங்களின் பாராளுமன்றம் (Parliament of World Religions - 1993,

ஆன் மீக, சமயத் தலைவர்களின் புத்தாயிரமாண்டு சமாதான உச்சி மாநாடு (Millenium Peace Summit of Religious and Spiritual Leaders)

நாவலர் பெருமானின் பரந்த தமிழ்ப்புலமை

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அவையெல்லாம் சென்னைக் கல்லூரி (Madras College) என்றழைக்கப் பட்ட நிறுவனத்திற்காக அச்சிடப்பட்டவை. வெள்ளைக்காரர்கள் தங்களுக்குத் தேவைப்பட்ட எழுத்தர்களைத் தயார் செய்வதற்காக அமைத்துக்கொண்டவொரு கல்லூரி. இக்கல்லூரிக்கான பாடநூல்களே அச்சிடப்பட்டன.

1835இல் நால்களை அச்சிடும் உரிமை சுதேசிகளுக்கு வழங்கப்பட்டபின் அச்சேறிய முதன் நூல் திருவாசகம் ஆகும். தமிழ்ப் பாவலரும் புலயையாளருமாகிய சிவக்கொழுந்து தேசிகர் என்பவர் திருவாசகத்தைப் பதிப்பித்தார். 1842இல் திருக்கோவையாரைப் பாண்டி சீசி யைச் சேர்ந்த நயனப்ப முதலியார் என்பவர் பதிப்பித்தார்.

1849இல் பதிப்புப்பணியை ஆரம்பித்த நாவலர் பெருமான் 1861இல் திருக்குறள் மூலத்தை பற்மேலமூகர் உரையுடன் பதிப்பித்தார். 1865இல் மதுகரநாயகம்பிள்ளை மெய்கண்டசாத்திரங்களைப் பதிப்பித்தார். இவற்றிலிருந்து மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்குதான் என்ற மதுகரநாயகம்பிள்ளையின் கூற்றை-மகாசன்னிதானத்தின் நிலைப் பாட்டை-மனமார ஏற்றுக்கொண்டேன். மறுமுறை ஆதீனத்திற்குச் சென்றபோது குருமகாசன்னிதானத்தின் திருவடிகளைப் பல தடவைவணங்கி “இப்போ எனக்குப் புத்திவந்துவிட்டது” எனச் சொன்னேன். இந்த உண்மையை உணர்த்தியவர் ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் என்றும் சொன்னேன். ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் என்றதும் சன்னிதானத்தின் கண்களெல்லாம் மலர்ந்தன. “அவரும் சைவர்; ஏனையவரும் சைவரா?” என்று ஒரு வார்த்தை மட்டும் சொன்னார்கள்.

இவற்றிலிருந்து ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் பதிப்பித்த திருக்குறள்

முதற்பதிப்பின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்

நாவலர் பெருமான் தமக்குக் கிடைத்த நூல்களை அப்படிபேபதிப்பித்தவர் அல்ல, ஒவ்வொரு நாலையும் பரிசோதித்து, முற்றாக அதைச் செப்பஞ் செய்து வேண்டிய இடங்களிலே குறிப்புகள் தந்துதான் பதிப்பிப்பார். உதாரணத்திற்கு ‘திருக்குறள் மூலம் - பரிமேலமூகர் உரையுடன்’ என்ற 1861இல் வெளியான நாலை எடுத்துக்கொண்டால், பரிமேலமூகர் மேற்கொள்காட்டும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் அவர்கள் நாலை - எந்தப்பாட்டை - எந்தவரியை-மேற்கொள்காட்டுகிறார் என்பதையெல்லாம் நாவலர் பெருமான் திட்டமாக அறிந்து வைத்திருந்தார் அவரது பதிப்புகளில் விசேடம் என்னவெனில், பரிமேலமூகரால் ஒரு அடி மேற்கொள்காட்டப்பட்டிருக்கும். அதற்கு நாவலர் கீழே அடிக்குறிப்புப் போட்டிருப்பார். உதாரணமாக ‘இது சிவக சிந்தாமணி நாமகள் இலம்பகம் ஆறாவது பாடவின் மூன்றாவது அடி’ என அடிக்குறிப்பு இருக்கும்.

நாவலர் அறிந்திராத - படித்திராத - தமிழ் நூல்களே இல்லை நாவலர் சிவக சிந்தாமணி படித்திருக்கமாட்டார் என நினைத்துவிடவேண்டாம். கரைத்துக் குடித்திருக்கிறார் தமிழ் இலக்கியம் அத்தனையும் தடக்கை நெல்லிக்கனி. அவ்வளவையும் அவர் அறிவார். அழிந்து போய்விட்டதாகக் கருதப்பட்ட சில நூல்கள் இருக்கின்றனவே அவற்றிலிருந்தும் குறிப்பிருக்கும். ஜம்பெருங்காப்பியங்களிலே ஒன்றான வளையாதி இன்பாடவல் இன்ன அடி என்ற குறிப்பு இருக்கும்.

இதே போல சில பெற்றிகாரம் இன்ன காண்டம் இன்ன பகுதி இன்ன அடி என்று குறிப்புச் சொல்லியிருக்கிறார். இன்றும் பார்வையிடலாம், சிலப்பதிகாரத்தை முதலில் பதிப்பித்தவர் மகாமகோபாத்தியாய உ. வே.

நாவலர் பெருமானது சமய உணர்வு

(6ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

லும் விவிலியத்திலிருந்து செய்திவரும். அப்படிப்பட்டவர் எழுதியிருக்கிறார். அவர் விவிலியத்தைப் படித்ததுபோல் நம்மிலே யாரும் படிக்கவில்லை.

பரசமயக் கண்டனம் செய்யவேண்டுமானால் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. பரசமய கண்டவை

செய்வார்கள் அந்தப் பரசமயத்தாரது நூல்களை முற்றுமாகக் கற்று, வகைதொகை செய்து, அவற்றை எதிர்வாதத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத்தக்க நிலையிலே அமைத்து வைத்திருக்க வேண்டும். (This book can cost much mischief) என்று மட்டும் சொல்லாமல், ‘நாம் கூட அப்படிப் படித்திருக்க முடியாது, என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்வளவு வீலையை சமய உணர்வும் வேறு யாருக்கு

சாமிநாத ஜீயர் அவர்கள் 1861 இல் திருக்குறள் பரிமேலமூகர் உரையை நாவலர் பெருமான் பதிப்பித்து வெளியிடும் போது சாமிநாத ஜீயர் ஆறுவயதுப் பச்சைச் குழந்தை என்பதை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே 1861 இல் நாவலர் பெருமான் சிலப்பதிகாரம் பற்றிக் கந்து தான் அடிக்குறிப்புகள் ஜயரவர்கள் பின்னர் பதிப்பித்து வெளியிட்ட சிலப்பதிகாரத்தோடு ஒத்திருக்கிறதா என அறிய கோட்டையூர் ரோஜா முத்தையாச் செட்டியார் இல்லத்தில் வைத்து நானும் நண்பர் இராமவிங்கமும் முயன்றோம். செட்டியாருடைய நாற்களஞ்சியத்திலே நாவலரின் திருக்குறள் பரிமேலமூகர் உரை முதற் பதிப்பும் உண்டு. ஜயரவர்களின் சிலப்பதிகார முதற் பதிப்பும் உண்டு. நாவலர் பெருமான் தனது திருக்குறட் பதிப்பு அடிக்குறிப்புகளில் என்ன கூறியிருக்கிறார்களா அவை சாமிநாத ஜீயரின் சிலப்பதிகாரப் பதிப்போடு நாற்றுக்கு நாறுவீதம் பொருத்தமாக இருப்பதை நானும் நண்பர் இராமவிங்கமுக்கண்டுகொண்டோம்.

ஆகவே நாவலர் பெருமான் வளையாதியைப் படித்திருக்கிறார்; குண்டலகேசியைப் படித்திருக்கிறார்; மணிமேகலையைப் படித்திருக்கிறார்; சிலப்பதிகாரத்தைப் படித்திருக்கிறார்; அவை எல்லா வற்றையும் நினைவிலேயும் வைத்திருந்திருக்கிறார். அவரது மூன்றாணி மூன்றாணி (Computer Brain). சிவக சிந்தாமணி யையும் படித்திருக்கிறார். எல்லா வற்றையும் தகுந்த இடங்களில் மேற்கொள்காட்டியுள்ளார். தேவாரங்களையும் திருமுறைகளையும் சைவசாத்திரங்களையும் மேற்கொட்டுகிறார். நாவலர் பெருமான் ஒரு பழுத்த தமிழ்ப் புலமையாளன்.

இருந்தது? நாவலர் ஒரு அருளாளர். அவரையாரும் சின்டிவிட முடியாது. நெஞ்சிடுகப் பிரமச்சரியம் பூண்டுக்குடுமையான நோன்பை மேற்கொண்டிடுகிறது. நாவலர் பெருமான்போன்ற மகாமகோபாத்தியார் என்று பழுத்த தமிழ்ப் புலமையாளன்.

சைவபரிபாலன சமை

(முடிவுக்கு தொடர்ச்சி)

கொண்ட நிருவாகசபை தெரிவு
செய்யப்பட்டது;

1. திரு பொன்னம்பலம்
குமாரசாமி (தலைவர்)
2. திரு சின்னத்தம்பி நாகவிங்கம்
(உபதலைவர்)
3. திரு. வி. காசிப்பிள்ளை
(செயலாளர்)
4. திரு. த. கைலாசபிள்ளை
(உபசெயலாளர்)
5. திரு. சித. மு. பசுபதிச்செட்டி
யார் (பொருளாளர்)
6. திரு. சி. இராமுப்பிள்ளை
வைத்தியர்
7. திரு. வெ. ஆ. அம்பலவாணி
பிள்ளை
8. திரு. சி. சம்பந்தபிள்ளை
9. திரு. வே. முதலியார் முத்து
வேற்பிள்ளை
10. திரு. அரு. சபாபதிப்பிள்ளை
11. திரு. இ. மயில்வாகனபிள்ளை
12. திரு. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை

திருக்கேத்திச்சரந் திருப்பணி

சைவத் தொண்டுகளில் முன்னணி வில் நின்றுமைத்தவரும் சைவசீலரும் யாழிப்பானம் சைவபரிபாலனசபைப் பொருளாளருமான திரு. சித. மு. பசுபதிச்செட்டியார் அவர்கள் தனது மேற்பார்வையில் நடைபெற்றுவந்த யாழிப்பானம் இந்து உயர் நிலைப் பள்ளியில் கட்டட வேலைகளைத் தற்காலிகமாக நிறுத்திவிட்டு அங்கு வேலை செய்து கொண்டிருந்த சின்னவிளையில் மேசன் தலைமையிலான வேலையாட்களையும் வண்ணார்ப்பன்னை வைத்தீஸ்வரன் கோவில் பிரதம அர்ச்சகராக விளங்கிய அம்பிக்குருக்கள் என அழைக்கப்பட்டன. சு. சிவகடாட்சக்குருக்கள் அவர்களையும் வேறு பலரையும் கூட்டிக் கொண்டு திருக்கேத்தில்லவரும் சென்று, 1894 ஆம் ஆண்டு தெத்திங்களில் புராதன கோவில் இருந்ததிட்டமாக அறிந்த - தரைமட்டமான கோவிலிருந்த இடத்தில் அம்பிக்குருக்கள் அவர்களைக் கொண்டு வாஸ்து சாந்தி, கிராம சாந்திக் கிரியைகள் செய்வித்தபின் காடு வெட்டி சோதித்தபோது சோழர்காலத்துக்கிணறு ஒன்று அகப்பட்டது. அதை இறைத்துச் சேறு அன்னியபின், அது நல்லீர் உடையதாயிருந்தது. அகற் வாராய்ச்சி பல மாதம் தொடர்ந்

தது இறுதியில் விஜய வருடம் ஆனித் திங்கள் முதலாம் நாள் (13-06-1894) புதன்கிழமையன்று பழைய கோவிலின் மூலப் பத்தி கர்ப்பக்கிருக்கம், அர்த்தமண்டபம், துவசத் தம்பபடைம், பலிபைடம் முதலியன் இருந்த இடங்கள் (அத்திபாரங்கள்) கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. சுற்றுப் பிரதிஷ்டாவிங்கம் ஒன்றும் அகப்பட்டது. ஆலயம் அமைத்திருந்த இடத்தின் மண்மேடு அகற்றப்பட்டபோது, கோவிலின் தென்மேற்புறத் திருமதில்கள் காணப்பட்டன. அம்மதில்கள் அப்பொழுதிருந்த மண்மேட்டில் ஏழு முழுத்துக்குக் கீழே அதன் கீழ் நிலமட்டத்திலிருந்து பதினெந்து முழு உயரமுடையதாகத் தோன்றின. இவை அடியிற் கருங்கல்லாலும், மத்தியில் முருகைக் கல்லாலும், அதன் மேல் செங்கல்லாலும் கட்டப்பட்டிருந்தன, விஜய வருடம் (1894) தெத்திங்கள் முதல் ஆவணி மாதம் வரை அகற்று வேலைகளுக்கு மாத்திரம் என்னாயிரத்துக்கு சுற்று அதிகமான ரூபா செலவாகிற்று. இத்தலத்தில் கொண்ட அங்கு மிதுதியினாலே பசுபதிச் செட்டியார் தமது ஆனமார்த்த சிவபூசையிலே இத்தலத்து மூர்த்தியாகிய கௌரிநாயகி அம்பாசமேத கேதீச்சர சுவாமியையும் ஆவாகித்து சூதித்து வந்தார்.

இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலை நிர்வாகம் சைவபரிபாலன சபையின் நேரடி நிருவாகத்தீன் கீழ் மீண்டும் கொண்டுவரப்படல்:

சைவபரிபாலன சபையார் இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலையை அது ஆரம்பித்த 1890 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் முதல் தா. செல்லப்பாபிள்ளை, சி. நாகவிங்கபிள்ளை, த. கைலாசபிள்ளை, சித. மு. பசுபதிச்செட்டியார், அரு. சபாபதிப்பிள்ளை ஆகிய ஐவர் பொறுப்பில் விட்டு அவருள் சி. நாகவிங்கபிள்ளையை முகாமையாராக நியமித்து நடத்தி வந்தார்கள். இவருள் திருதா. செல்லப்பாபிள்ளை 1892 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் இச்சபையிலிருந்து விலகிவிட, அவரது இடத்திற்கு சபை திரு. காசிப்பிள்ளை (சைவபரிபாலன சபைச் செயலாளர்) அவர்களை நியமித்து நடத்தி வந்தது.

1894 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் பதினான்காம் திகதி கூடிய சைவபரி

பாலன சபையின் திருவாக சபைக் கூட்டத்தில் திரு. சித. மு. பசுபதிச்செட்டியாரால் முன்மொழியப்பட்டு திரு. த. கைலாசபிள்ளையால் வழி மொழியப்பட்ட பின்வரும் தீர்மானம் ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது:

“இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலையை இதுவரையும் நடத்தி வந்த ஜவர் பொறுப்பினில்லும் திரும் ஏற்று இந்தச் சபையாரே திரு. சி. நாகவிங்கபிள்ளையை முகாமையான ரூபாக நடத்துகிறேன். இத்தீர்மானத்திற்குமைய 1894 பங்குனி முதல் பாடசாலையைச் சைவபரிபாலன சபையார் நேரடியாகவே நடத்தி வருவார்களாயினர்.

பீசளிப்பு:

இந்து உயர்நிலைப் பாடசாலைப் பின்னைகளுக்கு 1894 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 30 ஆம் திகதி பரிசளிப்பு நடந்தது. நியாயதுரந்தரர் திரு. அ. கனகசபை அவர்கள் பரிசளிப்பு விழாவுக்குத் தலைமைதாங்கி பரிசளித்தார். பாடசாலை அதிபர் திரு. செல்லத்துரை அறிக்கை வாகித்தார். அதி இல்லை முக்கிய செய்திகள் பின்வருமாறு;

1. 1893 ஜனவரியில் சென்னை ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையைச் சேர்ந்த பயிற்சி பெற்ற கலையில் முதற் தேர்வு சித்தியைடந்த (F. A. - First in Arts) திரு. கண்ணன் நாயர் முதல் உதவி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் அரசாங்க உதவி பெறும் மாணவனாக விருந்தமையால் அவரை இலங்கையில் வேலைக்கு அமர்த்தியிற்கப்பது அவர் அரசாங்கத்துடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்திற்கு மாறானது. ஆகவே அவருக்கு நொடுக் கப்படும் சம்பளம் திரும்பப்பெறப்படவேண்டும் அல்லது அவர் உடனடியாக இந்தியா திரும்ப வேண்டும் எனச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது அதனால் அவர் முன்று மாத செலவையின் பின் நாடு திரும்பினார். அதனால் பாடசாலை நல்லதார் ஆசிரியரை இழந்தது.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

காலாக்ஷம்
(மாணவர் பகுதி)
காலாக்ஷம்

அன்புக் குழந்தைகளே!

சென்ற இதழில் சமய வாழ்வு வாழ வேண்டியதன் தேவையை எடுத்துக்கூறி, சௌவர்ப்பெரியார் சிவபாதசந் தரணார், ஸ்ரீலூகீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் போன்ற பெரியார்கள்து ஆக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பாடத்தில் சைவசமயமாட்டி, சைவத்தின் பிரமாண நூல்கள், சைவாபிமானம் பற்றி விளக்கப்பட்டது. இவ்வித மூலாவது மூலாகப் பல காரணங்களையும் எடுத்துக் கொட்டுகிறது. வாசித்துப் பயன்டைக். அடுத்த இதழில் மீண்டும் சந்திப்போம்.

—ஞானகுரு

இரண்டாம் பாடம்:

சௌவர் சமய பாடம் - (2)

கடவுளும் உயிரின் நிலைமையும்

1. கடவுள்:

கடவுள் இருக்கிறார்; அவர் ஒரு வரே என்பதைச் சைவசித்தாந்தம் உறுதியாகக் கூறுகிறது. இவ்வாறு கடவுள் பற்றிக் கூறுவதுடன் அதற்கு ஆதாரமாகப் பல காரணங்களையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. உலகத் துக்குக் கருத்தாவான கடவுளை சைவசமயிகள் ஆகிய நாம் சிவபெருமான் என அழைக்கிறோம். அவரே முழுமுதற் கடவுள். அவர் என்றும் உள்ளவர், எங்கும் நிறைந்தவர், எல்லாம் அறிபவர், எல்லாம் வல்லவர்.

2. ஆன்மா, உடப்பு, பாசம், நல்வினை தவினைகள்:

“உன்னுடைய உடம்பு பருத்து விட்டது” என்று உன்னைப் பார்த்து நான் சொல்லுகிறேன். உன்னுடைய உடம்பு என்றதனாலே நீ வேறு, உடம்பு வேறு என்பது விளங்குகிறது; உன்னுடைய புத்தகம், உன்னுடைய வீடு என்று சொல்ல வும் போது நீயும் புத்தகமும் வேறு நீயும் வீடும் வேறு ஆதல் போல, நீ என்பது உயிர். உயிருக்கு ஆன்மா என்று பெயர். நீ என்று குறிப்பதும் ஆன்மா. அவன் என்று குறிப்பதும் ஆன்மா. நான் என்று குறிப்பதும் ஆன்மா. நாங்கள் எல்லோழும் ஆன்மாக்களே. என்னுடைய சிநேகிதன் இரந்து போனான் என்பதன் கருத்தென்ன? என்னுடைய சிநேகிதனாகிய ஆன்மா, தான் இருந்த உடம்பினின்றும் நீங்கி விட்டதென்றே. எனவே ஆன்மா அழியவில்லை என்பது விளங்குகின்றது. உடம்பு அழிந்து போவதை நாம் காண்கின்றோம். ஆன்மாக்களாகிய நாங்கள் ஒருகாலத்தும் அழிவு தில்லை. ஆன்மாவானது காலத்துக்குக் காலம் எடுத்துக்கொள்ளும் உடம்பே அழிந்துபோவது.

குறிப்பு: “உன்னுடைய ஆன்மா” என்று சிலர் அறியாமையாற் சொல்லுகிறார்கள்; அப்படியானால் நீ ஆன்மா அன்றென முடிகின்றது. ஆன்மாவுக்கு ஆன்மாவாயிருக்கிற கடவுளை உன்னுடைய ஆன்மா என்று சொல்லலாம்.

இந்த உடம்பை ஆன்மா எடுப்பதும் விடுவதும் உடம்பினுடைய விருப்பமா? அல்லது ஆன்மாவினுடைய விருப்பமா? வெறும் உடம்பிற்கு அறிவில்லை. ஆதலால் உடம்பு ஓர் உயிரை விரும்ப இயலாது. ஆன்மாவானது ஒர் உடம்பைத் தன்னுடைய விருப்பத்திற்கு எடுப்பதாகவும், விடுவதாகவுந் தோன்றவில்லை. ஏனவெனில், எத்தனையோ ஆன்மாக்கள் கொடிய நோயுள்ள உடம்பை எடுத்திருக்கின்றன. அவை தங்கள் எண்ணப்படி உடம்புகளை எடுப்பதானால், இப்படியான உடம்புகளை எடுக்கமாட்டா. ஆனதால், ஆன்மா வினுடைய விருப்பமுன்று. உடம்பு விரும்புவப்மாட்டாது. ஆதலால் இது ஆன்மாவுக்கும் உடம்புக்கும் தலைவராகிய கடவுளுடைய செயலேயாம்.

கடவுள் ஆன்மாக்களுக்கு உடம்பு களை என்க கொடுக்கிறார்? தம முடைய நன்மைக்காகவா? அல்லது ஆன்மாக்களாகிய எம்முடைய நன்மைக்காகவா? கடவுளுக்குத் தேவையானது ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் அவர் ஆன்மாக்களுடைய நன்மைக்காகவே அவைகளுக்கு உடம்பைச் கொடுக்கிறார். நமக்கு எந்த நன்மை வேண்டியிருக்கிறது? நமக்கு என்ன இடர் இருக்கிறது? என்ன குறையை,

என்ன இடர்களைத் தீர்த்தற்காகக் கடவுள் ஆன்மாக்களுக்கு உடம்பைக் கொடுக்கிறார்?

குறிப்பு: கடவுள் தம்முடைய நயத்தையே விரும்பித் தமிழ் வணக்கங்கள், தமக்கு ஏவல் செய்யவும் மனிதரைப் படைத்தாரென்று சில புறச்சமயங்கள் சொல்லும். கடவுளை வழிபடுவதனால் அவருக்கு ஒரு லாபமுடிவில்லை அவருக்கு ஏவலாளர் வேண்டுவதுமில்லை.

எங்களிலே எத்தனையோ விதமான தீய குணங்கள் உள்ளன. பல வகைப்பட்ட தீய ஆசைகள் நம்மைப் பீடித்திருக்கின்றன. இந்த ஆசைகள் தீய நினைவுகளை எழுப்புகின்றன. தீய நினைவுகளால் தீய செய்கைகள் உண்டாகின்றன. இந்தத் தீய குணங்கள் எல்லாவற்றையும் எங்களிலே உண்டாகச் செய்யும் ஒரு பொருள் இருக்கிறது. அந்தப் பொருள் நம்மை மபக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஆணவும் என்று பெயர். இந்த ஆணவத்திலிருந்து ஆன்மாவை விடுவித்து, ஆன்மாவுடைய மயக்கத்தைத் தீர்ப்பதற்காகவே கடவுள் ஆன்மாக்களுக்குச் சர்வரத்தைக் கொடுக்கிறார். வியாதி உடம்பைப் பீடித்து நிற்பது போல, ஆணவமானது ஆன்மாவைப் பீடித்து நிற்கிறது. ஒரு வைத்தியங்களைத்து வியாதியாளனை வைத்தியசாலையில் வைத்து மருந்து கொடுத்துப் பரிகிரிப்பது போல, கடவுள் ஆணவமாகிய வியாதியை நீக்குத்தற்காக, ஆன்மாவை உடம்பாகிய வைத்தியசாலையில் இட்டுத்தமது திருவநூளாகிய மருந்தைக் கொடுத்து அதைப் போக்குகிறார். இந்தக் காரணத்தினாலே சிவபெரு

(14 ம பக்கம் பார்க்க)

கடவுளும் உயிரின் நிலைமையும்

(13ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மானுக்கு வைத்திபநாதன் என்று பெயர். நமது சரீரத்திலே ஒரு பகுதி யில் ஒரு கொப்புளம் இருந்தால் வைத்தியன் அதைக் கத்தியாற் கீறுகிறான். கீறும்போது நமக்குத் துன் பமாயிருக்கிறது. அச்செயல் அந்தேரத்திற்குத் துன்பந்தரினும், பின்பு நமக்கு நன்மைதருவதாகும்; அது போல மகாவைத்தியராகிய கடவுள் நமக்குப் பலவகையான துன்பங்களையும் வரச்செய்வது நம்முடைய நன்மைக்காகவேயாம். அப்படி வருந்து வதினால் நம்முடைய கனமங்கள் தொலையும்; ஆணவ வளி குறையும்.

ஆணவத்தை இரண்டு வழியாகப் போக்கலாம். அது எழும்பின உடனே அதை அடக்குதல் ஒரு வழி; இது நல்ல வழி. அதை அதன் வழியில் விட்டுத் துட்ட கர்மங்களைச் செய்ய விடுதல் மற்ற வழி; இது தீய வழி; உதாரணமாக, ஆணவத்தினாலே கோபம் உண்டாகிறது. இந்தக் கோபத்தைக் கடவுட்பக்தியினாலே அடக்கிவிட்டால் அது அவ்வளவிலே கெடுகின்றது. அதை வளரவிட்டால், நாம் அதனாலே பெரும் பொல்லாங்கு செய்து இந்தப் பிறவியிலும் மறு பிறவிகளிலும் வருந்திய பின்பு அந்த ஆணவம் தொலைகின்றது. "ஆணவத்தை அடக்காமல் விட்டாலும் கடைசியில் அழிகின்றதுதானே; நாம் அதனுடைய வழியில் நின்று பாவங்களைச் செய்தாலும் அது பின்பு கெடுந்தானே; நாம் அதை அடக்குவானேன்?" என்று ஒருவர் கேட்கக் கூடும். ஒரு வீட்டிலே நெருப்புப் பொறி பறந்தால் அதை உடனே அவித்துவிடுவது எவ்வளவு நன்மை?

அதை எரியவிட்டால் வீடு முழுவதும் எரிந்தபின்பு தானாக அவியுந்தானே. இது எவ்வளவு நஷ்டம்? "நமக்கென்ன, வீடு எரிந்தபின்பு நெருப்பு அவியும், அதைத் தணிப்பானேன்?" என்று யாராவது சொல்லுவார்களா? ஆணவத்தை அடக்காமல் விடுதல் விட்டை எரிய விடுவதுபோலாகும்.

ஆணவத்தை அடக்கிச் செய்யுஞ் செய்கை நல்ல கர்மம் என்று சொல்லப்படும். அதை அடக்காமற் செய்யுஞ்செய்கை தீய கர்மம் என்று சொல்லப்படும். இந்த இரு கர்மங்களும் ஆண்மாவைச் சேர்ந்து நிற்கின்றன. நல்ல கர்மம் செய்கிறவர்கள் இன்பத்தை அனுபவிப்பார்கள். தீய கர்மஞ் செய்கிறவர்கள் துன்பத்தை அனுபவிப்பார்கள். அனுபவி த்தலாலே கர்மங்கள் தொலைகின்றன.

இப்படிபாக ஆண்மாவோடு தொடர்புள்ள பொருள்கள் மூன்று உண்டு. அவையாவன: ஆண்மாவை அடக்கித் தீய எண்ணங்களை எழுப்பி விடுவதாகிய ஆணவமும், அந்த ஆணவத்தால் ஆண்மா செய்யுஞ்கள்மும் கண்மத்தைச் செய்கிறதற்குக் கருவியாயிருக்கிற சரீரமுமாம். இம் மூன்று ஆண்மாவைக் கடவுளோடு சேரவிடாமல் அதைத்தடுத்து வைத்துக்கொண்டிருப்பதனாலே, இவைகள் பாசமென்பதும். இம் மூன்றிலிருந்தும் ஆண்மா விலகினால், இவைகளால் வருகின்ற துன்பங்களின் நீங்கிக் கடவுளோடு சேர்ந்து நிற்கும். இவைகளிலிருந்து நீங்கின நிலைக்கு வீடு அல்லது மொட்சம் என்று பெயர்.

நாமெல்லோமும் இந்த மூன்று பாசக்களினின்றும் விலகிக்கொள்ளக் கடவுளை வழிபடல் வேண்டும். நாமும் நம்மால் இப்பற்ற அளவு முயற்சி செய்தல் வேண்டும் தீய செய்கைகள் தீய எண்ணங்களினால் உண்டாவன. தீய எண்ணங்கள் சில காலங்களிலே தீயவர்களோடு கூடுவதினாலும் உண்டாவன.

**"தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீடே
திருவற்ற தீர்புவுந் தீடே
தீயாரீசார் கேட்பதுவுந் தீடே
தீயார் குணங்க ஞாப்பதுவுந் தீடே
யவரோ டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீடு"**

ஆதலால் நாம் தீயவர்களோடு கூடுதல் ஆகாது. தனித்திருக்கையில் தீய எண்ணங்கள் தொடங்கும்போது அவைகளை உடனே ஓட்டல் வேண்டும். தனித்திருக்கும்போது அவை தொடங்காமலிருக்கக் கடவுளைத் தியானித்தல் வேண்டும்.

**"நீங்ரும் இருந்தும் கீடந்தும்
நடந்துநினை
என்றும் சிவஸ்ரா ஸினை"**

நல்லவர்களோடு கூடவேண்டும். நல்லவர்களுடைய சரித்திரங்களை வாசித்தல் வேண்டும். நல்லவைணம், நறபேச்ச நறசெய்கையாகிய இவைகளை வளர்த்தல் வேண்டும்,

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

நாவலர் பெருமானின் பதிப்பாசிரியப் பணி

(10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆரும் உ. வே. சாமிநாதையருக்கு ஆறு வயதாகுமுன்பே நாவலரிடம் வளைபாபதி என்ற காப்பிய நாலும் வேறு பல பழந்தமிழ் நூல்களும் இருந்திருக்கின்றன. தம் வசமிருந்த ஏராளமான நூல்களைத் தமிழுக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற பெருஞ்சிந்தனை தான் நாவலர் பெருமானிடம் குடிகொண்டிருந்தது. ஆனாலும்

அவர்களை வத்துக்கே முழுநேரத் தொண்டனாக ஆகிவிடவேண்டிய குற்றிலை ஏற்பட்டதால் - அந்தத் தொண்டே அவருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்ததால் - அவர்களைத் தொண்டுக்கே தமது வாழ்வின் இறுதிப் பகுதியை முந்து முழுதாக அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வேண்டியேற்பட்டதால் - அவரிடமிருந்து நமக்குக் கிடைத்திருக்கவேண்டிய சில அரிய நூல்கள் - இன்றளவும் - எமக்குக் கிடைக்காமற் போய்விட்டது

நாவலர் பெருமான் யாழ்ப்பாணத்தில் சிவபதம் அடையும் போது உ. வே. சாமிநாத ஐயருக்கு வயது இருபத்துநான்கு தான். நாவலர் பெருமான் மேலும் சிலவாண்டுகளாவது வாழ்ந்து அவரும் உ. வே. சாமிநாதையருக்கு சந்தித்திருந்தால்? நினைக்கவே வாழ்வுகிறது. நாம் கொடுத்து வைக்கவில்லை.

செய்தித் தொகுப்பு

**நூற்று நால்லரைய ஸ்வாமின்
குருபூசை:**

யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடம் சிவகுருநாதபீடத்து ஸ்ரீமத் நமசிவாயக வாயி களின் இருபத்தோராவது குருபூசை கார்த்திகை ரோகிணி தினமான 01-12-2001 சனிக்கிழமை சிவகுருநாதபீடத்தில் விசேஷ அபிஷேகம், ஆராதனை, மடகேஸ்வரபூசை, திருமுறை பாராயணம் ஆகிய நிகழ்வுகளுடன் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப்படவுள்ளது.

சைவசமய அறவுப் போட்டி:

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் குருபூசையை முன்னிட்டு யாழ் செட்டித் தெரு அமெரிக்க மின்சார தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் 07-11-2001

ஆம் நாள் சைவசமய அறவுப்போட்டி யொன்று சைவபரிபாலன சபை ஆதரவில் நடைபெற்றது.

சைவ வினாவிடை மனம்போட்டி:

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் குருபூசையை முன்னிட்டு வண்ணை சாந்ததயர் மடம் ஸ்ரீகற்பக விநாயகர் கோவில் சைவசமய அபிவிருத்திக் கழகத்தினால் தரம் 2 முதல் 5 வரை கல்வி பயிலும் மாணவரிடையே சைவவினாவிடை முதலாம் புத்தகத்து முதன் மூன்று இயல்களில் வினா - விடைப் போட்டி நடத்தப்படவுள்ளது. இப்போட்டி 02-12-2001 ஆம் திங்கில் வண். நாவலர் மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெறும்.

நாற்றியம்பாவது ஆண்டுவிழா.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் நிறுவிய வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை (தற்போது யாழ். வண்ணை நாவலர் மகா வித்தியாலயம்) 1998 ஆம் ஆண்டில் நாற்றியம்பாவது ஆண்டு களை நிறைவு செய்தது. மகா வித்தியாலய அதிபர் திரு. ந. சிவராசா அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட நாற்றியம்பாவது ஆண்டு விழாச் சபை இவ்விழாவை 27-01-2002 ஆம் திங்கில் நடத்துவதெனத் தீர்மானித்துள்ளது. இவ்விழாவில் சிறப்பு மலர் வெளியிடும் நாவலர் தர்மகர்த்தா சபையினரால் அமக்கப்பட்ட நாவலர் திருவுருவச்சிலைத் திறப்பும் இடம்பெறுமென விழாச் சபைக் கெயலாளர் சைவபூஷணம் சைவப்புலவர் வ. கந்தசாமி அவர்கள் அறியத் தருகிறார்.

**ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை சார்பான கட்டுரைப் போட்டி - 2001
பரிசு பெறுவோர் விபரம்**

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் குருபூசையை முன்னிட்டு 12, 13 ஆம் தரங்களில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களிடையே கட்டுரைப் போட்டியென்று வண்ணை நாவலர் மகாவித்தியாலயத்தில் 11-11-2001 ஆம் நாளன்று யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையாரால் நடத்தப்பட்டது. முப்பத்தியிரண்டு மாணவர்கள் பங்குபற்றினர். பரிசு பெற்றோர் விபரம் பின்வருமாறு:

முதற் பரிசு (தங்கப் பதக்கம்):

செல்வி மோகனா மோனகுரு (வல்லவ சிதம்பராக் கல்லூரி)

இரண்டாம் பரிசு (வெள்ளிப் பதக்கம்): செல்வி கார்த்திகா குணரட்டனம் (சண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி)

மூன்றாம் பரிசு (வெண்கலப் பதக்கம்): செல்வி ரஞ்சனாதேவி தங்கராஜா (அச்சுவேலி புனித திரேசாள் மகளிர் கல்லூரி)

*
சிவமயம்

சைவசமயம் பெருநாட்கள்

(கார்த்திகை பூரணை முதல் மார்கழிப் பூரணை வரை)

கார்த்திகை 15 ல (30-11-2001) வெள்ளி

16 ல	(01-12-2001)	சனி
18 ல	(03-12-2001)	திங்கள்
19 ல	(04-12-2001)	செவ்வாய்
21 ல	(06-12-2001)	வியாழன்
25 ல	(10-12-2001)	திங்கள்
27 ல	(12-12-2001)	புதன்
29 ல	(14-12-2001)	வெள்ளி
மார்கழி	01 ல	(16-12-2001)
	03 ல	(18-12-2001)
	05 ல	(20-12-2001)
	06 ல	(21-12-2001)
	12 ல	(27-12-2001)
	13 ல	(28-12-2001)
	14 ல	(29-12-2001)
	15 ல	(30-12-2001)

பூரணை விரதம், திருக்கார்த்திகை விரதம், சர்வாலய தீபம், குமாராலய தீபம் விநாயக விரதாரம்பம் சோமவார விரதம் சங்கடஹர சதுர்த்தி ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை சோமவார விரதம் பிரதோஷ விரதம் அமாவாசை விரதம் மார்கழி மாதப்பிறப்பு சதுர்த்தி விரதம் விநாயகசஷ்டி விரதம் திருவெம்பாவைப் பூஜாரம்பம் கார்த்திகை விரதம் பிரதோஷ விரதம் இரவு நடேசர் ஆர்த்திராபிஷேகம் பூரணை விரதம், உதயம் நடேசர் ஆர்த்திரா தரிசனம்.



Guru-Pooja of the Champion Reformer

Sri-la-Sri Arumuga Navalar was an eminent educationist and a Champion Reformer who was not prepared to sell his community's religious and conscientious scruples to the government of the day. He was a mighty genius, indefatigable worker and a lover of Tamil, Saivism and God. His variegated career is inimitable.

He was a scholar, honorary teacher, founder and administrator of schools proprietor of printing presses and publisher of books, commentator, annotator, exemplar, editor, translator, poet, collector of rare manuscripts, preacher, orator, polemic writer, pamphleteer, author of text books, applicant for funds, alleviator of fellowmen's sufferings in times of epidemic and famine, ventilator of grievances through memorials, organiser of public meetings and debates, social reformer, litigant and frequent traveller to South India. He combined all these roles in him with a view to bettering mankind. He is an Avathara purusha. This land has not seen another with such a noble and variegated life as that of this Avatharapurusha. This year His Guru-Pooja falls on 06.12.2001. The Saiva world remembers him with gratitude and reverence.

The Heritage of The Tamils: Saivism II

- Kalakeerthi Prof.Pon.Poologasingham, D.Phil.(Oxon)

(Continued from Book 112 No.7)

The Sivalinga is given great importance in home and temple worship by the Saivaitees. The central chamber of a Siva temple is usually adorned with a Sivalinga for worship. This is because the Sivalinga form represents the lord in a transitional state of being partly formal and partly formless, more applicable in the philosophical stance, since it is symbolic of being formless but capable of taking any form.

The two references to "sisanade - vas" in the Rg Veda are said to be derogatory of Sivalinga. Probably some of the earliest forms of Sivalinga may have reminded the foreign Aryans otherwise. Tantric worship with origins in Shamanistic and spiritual worship having a slant towards sexuality may also have encouraged such interpretations. Later forms of linga were well rounded and stocky in shape. There was no stand - *Avudai* (ஆவடை) - for the linga in the oldest forms. We can see square stands from the first century A.D. Eight cornered or round stand is seen from the 7th or 8th century A.D. The rounded

shape of the stand could have given rise to the *yoni* (யூனி) concept encouraged by the Tantric worship.

Saivaitees hold the Sivalinga as symbolic of their Lord and nothing else (Periya Puranam, Cakkiya Nayanar, 48). They came in the tradition of honouring their dead heroes by erecting inscribed stone pillars for veneration and rememberance (Ak.37, 55, 67; Pn.232, 264)

The Arthashastra of Kautilya of the Mauryan period (322-185B.C) refers to the central location of the Siva temple in the city. The Ujjaini coins of second century B.C have Sivalinga embossed on one side. The Tamil Cankam (சங்கம்) literature, safely dated to the first three centuries of the Christian era, have references of idol worship in temples (Perumpan. 298) and of Siva temples (Pn6. Ak 181). In the third century A.D. during the rule of the Iksavahu ruler Ehuvala Chanthamula (261-285 A.D.) there were two Siva temples at Vijayapuri, also called Nagarjunikonda. Cilappathikaram, a Tamil epic probably of the 4th century A.D, re-

fers to the Siva temples of Pukar, Madurai and Vanci in Tamilnad (5.169, 9.11, 14.7, 13.137, 26.54- 57). The Pali chronicle Mahavamsa and its commentary Mahavamsa Tika, both of Ceylon, refer to the Siva temples destroyed by the Anuradhapura ruler, Mahasen (271 - 301 A.D.) to build Buddhist vihales.

The lower time limit of the earliest available Sivalinga, that of Kudimalla of Kalahasti Taluk in Chittor district is 4th century A.D. The Siva temples couldn't have existed without Sivalinga because the Siva temple structure development around the central sanctum (garbagraha) in Saivaite tradition which is supported by the Saiva hymns of the Pallava period.

Patanjali of 2nd century B.C. in his Mahabhasya on Panini not only refers to the worship of Siva, Skanda and Vishaka idols but also to their sale by the Mauryas (322-185 B.C.) to increase the revenue to their coffers. Around the Christian era Kushaniya coins had figures of Siva draped in tiger skin, holding some of his characteristic weapons in two or four hands.

(to be continued)